

הקיבה הגדולה של ביוו"ר ירושלים

בית"ר ירושלים ממשיכה לחגוג זכייתה ההיסטורית בכדורגיל. כמעט מדי ערב יש לה איזה אירוע חדש הקשור בכד. הגדול ביותר, לפי שעה, היה כשבוע שעבר כ"הילטון ירושלים" בו הצטופפו בתכרת כדורגלני בית"ר, כל המייומי בעיר.

גם מאמני העבר שלה, נחשבים שותפים להצלחה - וכך נראו הנשף הגרנדיוזי דוד שווייצר, נסים בבר, עמנואל שפר והמאמן־אלוף דרור קשטן וגם המאמן החדש מרדכי שפיגלר. כיוון שהתפריט היה עשיר־מאד, הוא איפשר לקרואים לעסוק בניחוווא גם בניתוחים מקצועיים ולספק איש איש כלבבו הסכרים להצלחה הגדולה.

מה כלל התפריט בנשף ההכתרהז ה"שף": שמונה טוגים שונים של כשרים על האש, כמשקל כולל של שלושת־רבעי טון: 20 סוגי סלטים כמשקל של 400 ק"ג: מיני לחמים – חצי טון: 3000 גביעי־ליפתן מ־20 מינים שונים; 300 ליטר משקאות חריפים ו־1000 ליטר – קלים. בהתאם לאוירה ולנסיבות – הודבקו שמות לכמה מהמאכלים שהוגשו: קלחי תירס

_ _ _ ובית"ר ירושלים – גם בשיקאגו...

ברח' 94 בדאון־טאון כשיקאגו, על בניין ישן המשמש לסוכנות מקומית לחלפי רכב בבעלות הירושלמי לשעבר ראובן גבאי, נתלתה הכרזה הזאת. גבאי, אוהד שרוף של בית"ר יים היה בתחילת שנות ה־60 שחקן בקבוצת הנוער שלה: "השלט גדול יותר מכפי שנראה בתצלום. רואים אותו מכל זוית, כי הוא משקיף על צומת סואן במיוחד. בו עוברים מרי יום מאות אלפי כלידרכב". הוא גם הכין מזה מידבקות למכוניות. קונסול ישראל בעיר, כירך על יוזמתו: "כל הכבוד על שהפצת את דבר ירושלים בשיקאגו".

במקום שעונים שנשכחו – גביעי הוקרה

עוד בטרם קלעו ווילי סימס ומוטי דניאל, נקודות ראשונות במדי קכוצתם החדשה, מכבי ת"א, כבר קיבלו ממנה תשורת הוקרה: שעון זהב. ההפתעה הנעימה ציפתה להם בקבלת פנים מפוארת, שערכה מכבי בשבוע שעבר, לנכחרת אירופה ככדורסל, לרגל ההצדעה לאו סילבר. סימס ודניאל היו מרוצים. גם המאמן היוצא של מככי צבי שרף, קיבל שעון – מתנת פרידה. אכל היו על הרשא ליד הכריכה במלון "דניאל" כהרצליה, שניים שהורידו את הראש מרוב כושה ועלכון. הכעת פניהם כיטאה רגשותיהם, למרות שלא הוציאו הגה. היו אלה הכין־לאומי הארווי לאסוף, שבעונה הכאה ישחק במדי הפועל ת"א ומאיר קמינסקי, כעונה שעברה שחקן אימונים ובעונה הקרובה לא ימשיך במכבי. שניהם לא קיבלו שעונים.

מי שלא הצליחה להסתיר אכזכתה, היתה לינדה, אשתו של לאסוף, שהתקשתה להבין מרוע קופח בעלה, אחרי שנתן מזיעתו וכוחו למכני. היא העירה: "למה הם עושים לו זאת ? אז מה אם הוא עכר להפועל ז הרי זו העכודה שלו..." במכבי ת"א עושים תיקונים והשלמות, במהירות גדולה. למחרת, בטקס שקדם למשחק בין

נכחרת אירופה למכבי ת"א, נקראו לאסוף וקמינסקי לפארקט ולעיני רבבת הצופים הנלהבים מהטקט המרגש, הוענקו להם גביעים מרהיבים, לציון הפרידה מהם. ביציע שאלו: "ומה על צביק'ה שרף. חרי גם הוא נפרד ממכבי ת"אז". הנה התשובה: הוא היה בין מקכלי שעוני הזהב,

זרים מלו – לרחל

מכבי ת"א היא לא רק האלופה הנצחית בכרורסל הישראלי, גם אלופה ביחסי־ציבור, בארגון אירועים מרהיכים ובשמירה על כבודם של אישים הקשורים בה. לכבור רכ ולהערכה זכתה כשני הערכים לכבוד לוּ, גם רחל דיין, אלמנת משה דיין ז"ל, שהיה ידיד מחלקת הכדורסל של מכבי ת"א. במלון "דניאל" ואחר מכן ביד אליהו, היא קיבלה זרי ענק ונשיקות – מסילבר.

לתפארת מדינת ישראל

שדר הספורט של הטלויזיה, יורם ארבל, מעוניין לפתח עסק חרש: חברה שתייכא... זרע מכדורטלנים גבוהי־קומה. הוא מציע להפרות כו ספורטאיות גבוהות מישראל – "וכך בעוד 18 שנה, יהיו סוף־סוף גם בנכחרת הכדורסל שלנו ענקים מעל 2.15 מטר. ותיפתר אתת ולתמיר בעיית היעדר הגוכה".

את הרעיון הגה באליפות אירופה ה־25, כפיראוס – למראה ענקים רבים, כולם מתוצרת בית, המאיישים כיום נבחרות כמו גרמניה והולנד להן, שחקנים של 2.21 מטר, יוגוסלאוויה ובריה"מ (2.15 – 2.20 מטר).

ארבל: "אפשר, למשל, להתרים את הענק היהודי, מקצוען הנ.ב.א. דן שייס, לשמר זרעו ככנק הזרע ולמצוא כדרוסלנית מתאימה, שתסכים להיות מופרית בצורה זו – לתפארת מרינת ישראל". רעיון ניפלא – השאלה רק אם ניתן לכצעו?

עורך: אלכס דורון

עריכה: טובי פולק

עריכה גרפית: שפי דגן

צלם: עדי אבישי

עורך מדור הספורט:

אבי כטלהיים

בשער

בהופת זרועות, בחסימה

לגאלים ובקליעה לסל

מול נכחות אירופה

(צילומים: עדי אבישי)

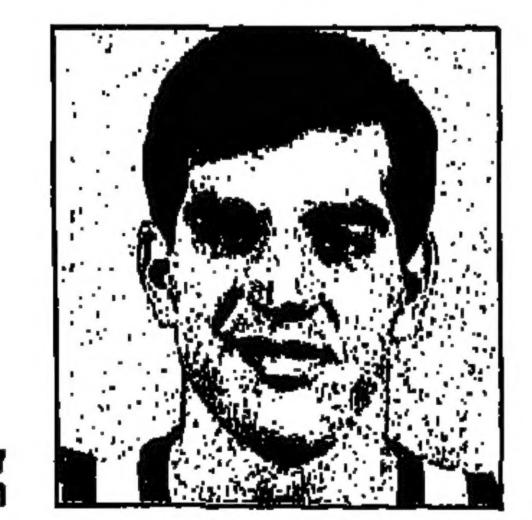
קשטן,שפר ושפיגלר עם ג'רמי פרנקל (מימין) מנהל "הילטון"

את הכרוה הזאת רואים מכל פינה

נשיקה מלו – ביד אליהו (צילם: עדי אבישי)

דני שייס: המגבית היהודית...

מה בגליון

:8 ;+5סר שוב חולם על חו"ל; 6-7: כדורסל+; 8: לו נפרד ממעריציו בת"א, נימנין 12-13: נכחרת אירופה ומכבי ת"א – פוסטר; 14-15: עולם ערבין 16-17: הלייקרס – סיפורה של אלופה; 18: תחזיטוטו; 20–21: חטיף; 22: לארכי.

וירה חופשית; 9: הגדול מכולם – לייבר; 10 -11: מאיד

ה־300 הקכועים כיציע.

הראשונה בתאי הזכרון שלו. גם לא מכחינה כלכלית, שאחר התנאים לשיחרור לחו"ל היה חוזה נמוך יחסית העונה.

- הראש שלך היה במקום אחר?

זו לא הנקורה. אני חושב שהשיטה בה הקבוצה

- בוא נסכם יחד את העונה שלך.

צריך להיות נאיכי אמיתי כדי להאמין שאיל כגלייכטר ירוץ אי פעם על רשא לא מתוצרת פ"ת,

עונה כינונית למדי.

חו"ל – זה סיפור מעט שונה. כאן זה ככר מעוגן. יש חוזה, סכומים, חתימות, הכל יש. הרבה דם הוא ירק בשביל ההסכם הזה. אפילו טפסי ההסגר היו חלק עתה זה קרוב. אולי יותר מתמיד. אז היו רק

ריבורים, חלומות כאספמיה. העוברות הראו שאיל נשאר כבית. עוד עונה ועור עונה ואיל על הרשא, החודשים האחרונים לא יתויקו במחלקה

בחו"ל, במקום אחר בארץ, או גם מהתדמית הלאה המלווה את תנועותיו על הרשא בובתיים,

שהולנד או בלגיה יתאימו לו; שם אולי יבואו לידי ביטוי יתרונותיו · ככרורגלן כונה משחק באלי יגמל

לשם שינוי, הוא לא מדבר על כניסה

רוצים לשמוע על קבוצה בלי לב

להסגר חדש במכבי פית לא

המשך יבוא

בנבחרת הלאומית במאמניו אומרים

- אבל הוא לא ישב על הסססל.

שיחקה, לא התאימה כמיוחר לסגנון המשחק שלי. – עושה רושם שאף סעם לא התאמצת בשביל אז אפשר לומר, בזבוז זמן לך ולמכבי פית? שום דבר. שם זה בטח לא יילך. למכבי פ"ת בטוח שלא. גם בכושר בינוני תרמתי לכלגיוז אני לא מגיע ככוכב. תאמין לי טאני הרבה לקכוצה. לגבי, אני בהחלט יכול לומר שהיתה

כמשדברים עם איל על הכדורגל האירופי יש לו במשחק ראש לקוי, יציאה מהמקום שדורשת שיפור. הרבה מה לומר. עושה רושם שהנסיונות החוזרים ונישנים, מרי שנה, לתקוע יתר – עשו את שלהם. לא מכטיח שום דבר, גם לא מדכר בחשש, נותן את ההרגשה של איזה שיקול קר, מתמטי. "כשאני רואה את המשחקים באירופה, אני כל הזמן נמצא בהרגשה שגם לי יש מה לעשות שם. אין ספק שהכדורגל שם הרבה יותר קשה. אכל הטכניקה תעזור לי. אני שחקן טכני גם כיחס אליהם". לגבי הקביעה האחרונה איל דווקא לא נמצא במיעוט. מאמנו לשעכר, וזה שנתן לו את הרחיפה הגרולה בקאריירה, אליבא ראיל. משה מאירי, יודע לספר. "היכולת הטכנית של איל רושם גדול הדיכורים האלה. "מעניין, כשזה מגיע - תבוא לירי ביטוי גם מול שחקנים אירופיים. אין

הרבה שחקנים שמסוגלים לטפל בכדור כמוהו". מאמן אחר שמכיר את איל, וגם אימן אותו בעבר - זאב זלצר - מספר: "אייל בהחלט מתאים לשחק באירופה. יש לו את היכולת, המבנה הפיזי והמחשבה לפני כחורש נסע לאירופה. הסתובב שם ככמה הנכונה. לדעתי, הליגות של הולנד ובלגיה מוערונים, ככלגיה אפילו התאמן. על פי התכנון, מתאימות לו. ישנן מספר קבוצות צרפתיות שבהחלט כבר בקרוב ייצא שוב. הצטרף לאימוני פתיחת היה לו מה לתרום להן, ובסיטואציה מסויימת גם כגרמניה יכול היה לשחק. אם רק היה איזה מאמן שהיה מחליט לכנות אותו במשך כמה חורשים, אין מכבי חיפה.

אני משוכנע שאקכל הודמנויות. חוץ מזה, אני בגרושים. כשהמצב הוא כזה, בשביל מה להשקיע

מגיע לבלגיה בהרגשה שאני מתחיל מאפס. ברור לי בישראלי בלתי מוכרו"

לי ספק שהיו נהנים ממנו מאוחר יותר לאורך

עד היום, היה לו קשה למצוא קבוצה. קשה מאוד. "לכדורגל שלנו אין שם כליכך גרול נגד גרמניה ושוייץ וראי לא נוסף לנו ככור. היום - בוא נעזוב את הרמגוניה, אתה יודע מה זה מסתוכבים כאירופה שחקנים יוגוסלאווים, צ'כים ופולנים שהם שחקני נבחרת וניתן לקנות אותם

אכל ישנן עוד סיבות מרוע איל יכול עד היום מראדונה לא היה כוכב בנאפולי ככר בשנה להשתתף כגביע אירופה מקסימום כצופה טלוויזיה ישראלי. אחת מהן, ואולי הראשית, היא אגודת האם שלו – מכבי פ"ת. אגודה קטנה ואפרורית משהו, אם לא אהיה ראוי לשחק, אקבל בהבנה כל רחוקה מהזרקורים. האנרגיה שלה מתכזבות על־פי רוב בחדרי הישיבות ולא על כר הרשא. זאב זלצר חבל רק שהוא רואה משחקים רק בבלומפילד.

- בוא נהוה רואלים, הם לא ישחררו אותך? אני אעשה מלחמות. - תכנם שוב להכגר? לא. כרגע' עוד לא ברור לי מה אעשה. כשנגיע - לאיזה כבוצות אתה רוצה לעבור?

רק לקבוצות גדולות. משהו כמו מכבי ת"א או - מה תעשה ברגע שיהיה ברור לך שאתה לא

מכיר מקרוב את הבעיה: "אין ספק שאם איל היה משחק כמכבי תל־אביב או בבית"ר ירושלים, היו מגיעים אליו כבר מזמן מגלי הכשרונות. אבל הוא כפ"ת, וזו חלק מהבעיה שלו". אצל מוישיק מאירי

ניתן לשמוע בערך את אותה מנגינה, רק באופן יותר

יתרונות רבים יש לו לאיל. שחקן טכני, בעל

שליטה ככדור, רואה משחק מצוין, כועט בשתי

רגליים, כשהדומיננטית והמאיימת היא השמאלית.

לפעמים הוא נראה איטי, מסורבל. המכירים אותו

מתעקשים שזה רק נראה כך. כושר גופני גם לא

מהווה בעיה מיוחרת אצל הקשר הפתחותקוואי, אם

כי ניתן לראות אצלו דקות מתות רבות במהלך

המשחק. כשעוברים לטור החסרונות, נתקלים מיד

אבל לא הרכה יותר מזה. את החלק החיובי הוא רוצה

ליישם מעבר לים. "יתכן שאם הייתי משחק היום

בקבוצות כמו מכבי ת"א או מכבי חיפה, והיה לי

סיפוק מהמשחק – שאיפתי לצאת לחו"ל היתה

- עושה רושם שממש מאמללים אותך בפית?

אין כיף לשחק בפ"ת. קבוצה כלי הישגים, כלי

- חשבת על האמשרות שלוקרן לא תיקח

זאת תהיה בעיה. אני לא רוצה להמשיך כמכבי

צמרת, בלי קהל וכלי כסף. גם את הכסף שמגיע לא

הרבה דקות מתות במשחק

אני אפילו לא רוצה לחשוב על זה. כפ"ת אני רק התבוכותי. בקבוצה אחרת הייתי בולט הרבה יותר. ברור לי מה אתה רוצה לשמוע, אבל המקרה של. באירופה. אחרי שראו את המשחקים של הנכחרת גם בנכחרת הייתי מצליח יותר. העובדה שאני במכבי פ"ת לא מוסיפה לי ככל הקשור לנבחרת. - וזו הסיבה שאתה לא מוצא את המקום שלך

אינני יודע. האמת היא שלא קיבלתי הזדמנות. תמיר מנפים אותי כלי כל סיבה.

- אתה חושב שלמישהו יש משהו נגדך? לא אמרתי את זה. - או מה אתה כן אומר? בשנה שעברה האשמת את יוסליה.

אינני רוצה עדיין להסיק מסקנות לגבי המאמן.

- אולי אתה פשוט לא מסוגל להתבלט כשיש לידך כוכבים? בתקופה של יוסל'ה התכלטתי מעל מי שצריך,

- ועכשיו, בשמשה סיני לא בבושר שיא, זה לא סיספום שאתה לא שם?

זה פיספוס גרול. - וכוה החולק שלך בסיספוס?

- אולי תשתף אותי מעט יותר במה שעובר

כרגע אין לי כוונות להוסיף על מה שאמרתי. - אתה מרגיש שיש אנשים שמושכים לכל מיני ביוונים?

יש יותר מרי אנשים שמושכים לכל מיני כיוונים, מכל מיגי כיוונים. כסופו של דבר, שחקן כמוני, שבא מקבוצה קטנה – נפגע. - גם אבינועם עובריה בא מקבוצה קטנה?

"לב כמו איל לא משחררים"

זאת עוד עונה מכוזכזת. האמת, כשאני מסתכל איך

האגורה שלי נראית, אני מכין, לצערי, מדוע היא לא

איל מקווה. כבר יותר מ־10 שנים הוא מקווה.

לפני כן הכמה היתה של אביו דני. דני, שחקן עבר

בפ"ת, לא השכיל ללמור, כחותנו אליעזר שפיגל,

ושלח את הזאטוט הכשרוני לשחק במכבי פ"ת. איל:

"זאת באמת היתה טעות שחתמו לי על כרטים

בפ"ת אומרים שהוא סמל. שהקבוצה זה הוא,

כאילו אין חיים אחרי בגלייבטר. לא עושים עליו

לעניינים הכספיים שלי, שוכחים את כל ההצהרות

הללו". אכל כינתיים הוא שם. כבר מגיל 9

השתעשע בכרורים שלהם. באמצע היתה גם הפסקה,

עושה רושם שכן. עוברה הם זימנו אותי להתחיל

- לא כדאי שתרים איזה טלסון למוטי איוניר

לגמרי שהשנה הראשונה היא הקשה כיותר. גם

ומחלקת הכדוריד נהנתה משירותיו.

העונה של הקבוצה הכלגית לוקרן.

לעכור עם הקבוצה בתחילת יולי.

לשבת שנה שלמה בלי לשחק?

- נו והפעם זה רציני?

מוטי לא מפחיר אותי.

ההצהרות

רוצה לשחרר אותי. אכל זהו, אני מקווה שזה הסוף.

במידה וראשי קבוצת לוקרן הבלגית יחליטו בטופו של דכר כי הולכים על איל, העיסקה לא אמורה "לעלות להם הרבה כסף. משהו כמו 40 אלף רולר. במידה ולא, צפוי לנו קיץ תם בכל הקשור כאיל בגלייבטר. על סמך נסיון העבר, לא יהיה זה יוצא דופן אם ראשי פ"ת יכקשו עבורו ממכבי ת"א למשל. אָת גולדברג, דריקס ועוד 100 אלף דולר. כשזה קשור בכוכבים שלהם, הפרופורציות נמצאות מהם והלאה. הסובל, הוא כדרך כלל השחקן. עיין־ערך זאביק זלצר.

דני גולן, חבר הנהלת הקבוצה, מסרב להתייחם לסכומי כסף. "ב־10 השנים הכאות איל צריך להיות המלמיליאן של מכבי פ"ת. מכבי פ"ת לא יכולה להרשות לעצמה לשחרר את איל לשום קבוצה בארץ, במיוחר בתקופה הקרובה, כשהנוער הכשרוני שלנו הגיע לכוגרים, ואנו הולכים להיות מאד אטרקטיוויים. כמו שאני מכיר את האגורה, איני מאמין שמישהו יקח על עצמו את האחריות לשחרר שחקו כזה. שחקו כמו איל גדל אחת לכמה דורות, ולמעשה – מאז ימי הסבא שלו, אליעזר שפיגל – לא גדל במכבי פ"ת שחקן כסדר גודל כזה.

"לגבי הנכחרת, אינני טכור שאיל יכול להאשים את מכבי פ"ת. אין ספק שמקומו בסגל, ואם יהיה ישחק כזכות עצמו. ברור שזה לא קל להתחרות עם שחקנים כמו אורי מלמיליאן". ואחרי כל הרשימה הזאת, זכות הסיכום למאמנו של איל, החל מהילדים ותקופה ניכרת בבוגרים -משה מאירי: "בתקופה שלי, כשהיינו קבוצה אטרקטיווית ודורגנו בצמרת - הכל היה תלוי כאיל. כלי לפגוע, חלילה, כשחקנים האחרים, אכל כשאיל כגלייכטר היה טול – הקבוצה רצה. כשאיל היה פחות

אין לי הסבר לזה. אכל בוא נעזוב את כל העניין. אין לי שום כוונה להישמע ממורמר. אני מאמין טוכ – גם הקבוצה לא הציגה משחקים. איל זה הלב של פ"ת. על חלק כוה לא מוותרים בקלות".

שבסופו של דבר אמצא את מקומי בנבחרת ישראל.

בהפסקה של הערב הגדול ההוא ביד אליהו, הערב של לו סילבר, נכנסתי לחדר ההלבשה של מכבי. מיקי החזיק בידו מגבת, שמלוק

ישב ליד דוד פדומן, האיש שיהיה יותר ויותר בתמונה של מכבי מהצד של "עלית", ורלף קליין עמד והאוין לשיחה בין השניים. בחוץ. על הלוח באולם, נושמה תוצאת ביניים של 36-58 לנבחרת אירופה. לא

מתאים למכבי. לא מתאים לרלף קליין. "מוכרחים גבוה", אומר רלף קלוין, האיש שחזר מגרמניה אל מועדון הנעורים שלו. "יהיה בסדר", אומרים לו שמלוק ופדרמן. "זה לא הסתדר עם ההוא לקראת הערב, אבל יהיה גבוה", אומר שמלוק.

"ההוא". מי זה "ההוא"ו

במכבי לא אוהבים לגלות קלפים. אפילו אחד שלא סגרו אתו עניין – לא מעוניינים ששמו יפורטם. למהז – אם הוא טוב למכבי, ולא יצא שום דבר מהמו"מ, הוא בוודאי טוב למישהו אחר. לכן לא אוהבים כל כך לדבר במכבי. אפילו לא בעניין כמו מי יהיה עוזרו של רלף קליין. אבל אל דאגה: יהיה שתקן חיזוק ויהיה גם עוזר מאמן. זו רק שאלה של זמן. עכשיו קיץ ואפשר לנות כמה שבועות מהפעילות הרצופה שטחטה את כולם עד לשד

העצמות. בפיראום, באחת ההפסקות שבין המשרוקים, שמעתי דו־שיח בין קליין ליו"ר הישן־חדש שלו. שמעון מזרחי.

רלף: "צריך לסגור אתו מהר מאוד". שמעון: "על מי אתה מדברו"

אני שואל: רלף, על מי שמעון מדברו רלף: "אני לא יודע".

אני: אז מה אמרת לו לסגור מהר, עם מי

רלף: "אצל שמעון אף אחד לא יכול

בחזרה ליד־אליהו. בין גביע אחד לשני שהוענק לסילבר, אני שואל את שמלוק, שחזר לא מכבר מארח"ב בחיפושיו אחר

עזוב את זה. יותר מדי כסף. רצינו – ° ואם לא הוא (אמר סוף טוף את השם) אז

- "יש עוד שלושה על הכוונת. אחד

לאלה השואלים: "הוא" יגיע.

ועד ש"ההוא" יגיע, נסע רלף לגרמניה לסגור שם עניינים. כאן בארץ הוא לא הבין בדיוק מה רוצים ממנו. כיוון שצביקה שרף הודיע ש"הוא כבר מאמן את אליצור נתניה ולא את מכבי" – נפל רלף על המשחק ללו סילבר ללא הכנה מוקדמת. אבל אין לי ספק: כאשר יחזור – ידע בוודאי יותר במה

מי לוקח אחריות

של ישראלי ממוצע. זה מתחיל בראש ממשלה ונגמר באפסנאי של הפועל אור־הנר. זו, משום מה, הקבוצה החביבה

רלף קליין: מחכה לגבוה

דומאמו

ואחרת אי־אפשר.

עוזר־מאמן. הוא כבר מאמן.

אין עוד מאמן לאומי בעולם ששמו

צעיר. הצעיר מבין המאמנים הלאומיים

מוישל'ה. לנו יש. מוישל'ה ויינקרנץ. אפילו

היה רוצה לעברת שמו למשה גפן, או גפני,

היה נשאר מוישל'ה ויינקרנץ. כי ככה זה

שהיו לנו עד כה. בן 33 בלבד. עד לפני

במקרה שלנו – מי אחראי על מה בנבחרת הכדורסל? – קיבלנו כבר כמה וכמה תשובות. אחת מהן היתה עוד בפיראוס. בלהט הדיבור – "פיטר" יו"ר הצוות (ולפי מה שהבנו – גם את מנהל חזרה אין. שיחה עם מיקי בתל־אביב ועם הנבתרת החדש מישקה לפרדון). לכולם היה ברור שמדובר במאמנים צביקה שרף ורני משחק הפרידה ללו סילבר, כאשר דורון כהנא. מה עם הצד האדמיניסטראטיבי של קרא משהו מן הנייר ומיקי השמיע משהו הנבחרתו מה עם יו"ר הוועדה המקצועית מהלב, לחיצת־יד והופ – שניהם יוצאים איתו חפרז – שום דבר.

מדבריו של צבי שרף – בהופעתו בפעם הראשונה אחרי פיראוס לפני פורום אנשי המקצוע באיגוד – אפשר ללמוד שיו"ר שהחל לגלגל את כדור השלג לעברו של רוצה לסיים כמו בארי לייבוביץ' המסכן, הוועדה המקצועית נתן גיבוי מוחלט דורון והנבחרת, היה בלחץ. הביאו לו את לתכניות ששרף פרש לפניו בימים שקדמו וילי סימס, עוד לפני שסיכם את תנאיו עם ליציאה לאליפות אירופה. שרף לקח על מכבי לעונות הבאות. עצמו אחריות. אך מה שמציק לו זה שאיתן תפר מתחפר ומתנער. לא רוצה ליטול בה

> במלים אחרות: איתן חפר הוא "אקס־אופיציו" בכל מה שקשור לתוצאות. אבל "אופיציו" מאוד בתפקידו הכפול (הפעם) של ראש המשלחת לפיראוס ווחשוב יותר) יו"ר הוועדה המקצועית.

> יש להם מזל, לאנשי הכדורסל. ידידי יהושע שניא כתב בשבוע שעבר ב"הארץ" שלו נחלה נבחרת הכדורגל כשלון דומה – היו רועדות אמות הסיפים במדינה שלנו. אל הכדורסל יש, כנראה, יותר רספקט ציבורי. הכביסה לעיני הציבור היא, בדרך כלל, מעטה.

> אבל תמיד יש לזכור שלמכונה כביסה אחת אפשר להכניס כמות מוגבלת. ורצוי מאוד לאנשי האיגוד שלא להכביד על התוף, שמא לא ימלא אחר יעודו.

מיקי ודורון יודעים מאיזה צד מרוח הלחם

בעיצומם של ימי פיראוס הלוהטים, כשהתפוצצה פרשת מיקי־דורון והנבחרת, שאל דן שילון בתכניתו בגלי־צה"ל, את מוטי ארואסטי לדעתו על הפרשה.

מוטי ייעץ לדורון ולמיקי להפסיק לנהל מלחמות מעל דפי העתונות וגלי האתר, "כי שניהם יודעים שצריכים להביא לחם

הזדרזו לשבת עמו סביב השולחן ולסכם. לי אישית – היה ברור שזה עניין של זמן עד שייושרו ההידורים בין השניים. לא אגודה כמכבי ולא איש כשמעון מזרחי יתנו לעניינים להתגלגל עד לנקודה שממנה. חשוב היה תחילה ליישב את הבעיות שהתעוררו בעקבות ההצהרות של השניים. רק לאחר מכן תבוא פגישה עם מיקי

דורון בפיראוס, ואת התוצאות ראינו בסיום

לסלוניקי ולסופיה למשחקים בנבחרת

פניות אליו מצד הפועל ירושלים וחולון, את

כמה ימים קודם לכן. יש לשער שמיקי,

משחק ההוקרה ללו סילבר, והזימון הלא־כל־כך מפתיע לנבחרת אירופה ולא מפתיע, כיוון ששמעון מזרחי ניצל הרכב חסר של נבחרת אירופה וידידיות עמוקה עם מנהלה, ליאון ואנדל, ושלף את השפן מהשרוול ברגע הנכון) עשו, כנראה, משהו למיקי. גם הוא רוצה לסיים כמו תני כהן־מינץ, כמו טל ברודי, כמו לו סילבר. לא

מיקי יודע שבהפועל ירושלים מסוגלים להציע לו, מקסימום, פרידה על כוס תה לאכזבתו – לא עשו הידיעות בדבר בבית־ההסתדרות.

ולכן – כל הסיכויים שנמשיך לראות את הרושם המקווה על ראשי מכבי. הם לא מיקי במכבי. יחד עם דורון.

המשחקים האולימפיים של 1992 יתקיימו בברצלונה, שנציגיה היכו שוק על ירך את שאר המועמדות למשחקי הקיץ בעוד 5 שנים. עיקר הקרב נערך היום על אירות המשחקים בשנת ה־100 לחידושם. זה יקרה ב־1996, ומי מאתנו שירצה לחזות בהם, יצטרך להתאזר בסבלנות עד להחלטה, שלא תיפול לפני 1990.

כן, אנחנו מדברים במושגים של 1990, 1992, 1996, ויודעים שזה רחוק. רחוק מארד. אבל הוועד האולימפי הבין־לאומי סבור שזה "או־טו־טו," ושאולימפיאדה זה לא עניין

לכן זה לא היה מוזר כל־כך לשבת באולם הספורט המפואר בפיראוס ולראות על שני מסכי־ענק, אלקטרוניים, את הכתובות המרצדות: "אולימפיאדת הזהב, אתונה, 1996". בכל הפַסקה קלָה שבקלות, בכל פסק־זמן, ראינו שוב ושוב את הכרזה. על התיקים היפים שקיבלנו ואפילו על חפיסות הגפרורים שהיו בהם – היה מוטבע המספר "100" באותיות של זהב. רצו לומר לנו: "אל תשכחו אותנו לרגע. אולימפיאדת הזהב היא שלנו".

המועמדות העיקריות הן שתיים: פאריס, שסבורה כי "מגיע לה", שכן הוגה ועיון חידוש המשחקים האולימפיים בסוף המאה שעברה היה הברון הצרפתי פייר להיקובארטן, ואתונה, הלוא היא ערש האולימפיאדות, העתיקות כמו גם החדשות. אתונה היתה זו שאירתה את המשחקים הראשונים ב־1896 ולקראת חגיגות ה־100 – אומרים ראשי מדינה זו, אך טבעי הדבר לקיים את המשחקים במקום שבן החלו.

כישראלי לכל דבר, אני לא לוקח על עצמי אחריות למה שיקרה ב־1990 ובוודאי לא ב־1996. אני בקושי יודע מה יהיה מחר. אך לו נתבקשתי להחליט היום – הייתי מרים אצבעות שתי ידי למען אתונה. וכל כך למהז

התשובה קצת מורכבת ויש בה, לצערי, עירוב של פוליטיקה ויחס אישי. עילעול בדפי הדרכונים המצהיבים שלי, מגלה לי שביקרתי ביוון 40 פעמים במרוצת 32 השנים האחרונות. ומי שעושה את זה – צריכה להיות לו סיבה, יותר מטובה, כדי להעדיף את אתונה על פאריס.

בחמש מתוך 32 השנים האחרונות, החרמתי את יוון. כף רגלי לא דרכה על אדמתה. הניתוק, מצידי, בא ביוני 1982, בדיוק ביום שבו פרצה מלחמת של"ג. שהיתי באתונה לרגל קונגרס בין־לאומי של עתונאי ספורט ובערב לא יכולתי לחזור לבית־המלון. הפגנת־עוק של תמיכה באש"ף, חסמה את כל הדרכים המובילות מכיכר סינטאגמה, אל הרחובות האחרים. נשארתי תקוע במונית, מאזין לקריאות ההמונים שדרשו חיסולה של

בשובי כתבתי מאמר תחת הכותרת: "אפשר גם בלי מטאקסה". עורכו לשעבר של "מעריב", מר שמואל שניצר, קרא לישראלים להחרים את טיולי הקיץ ליוון ולאייה. "מועדון מטיילי מעריב", המועדון המסונף לעתון, הוריד את הפרופיל בכל מה שקשור לפירסום בדבר סיורים ביוון.

החודש, אחרי חמש שנים בדיוק, חזרתי ליוון. אינני בקיא ומצוי כל כך ברזי הפוליטיקה שלנו, אך הרגשתי שהאווירה שם נוחה יותר. אולי זכייתה ההיסטרית וההיסטורית של יוון באליפות אירופה בכדורסל, היא שהשכיחה ממני את מאורעות העבר, ואולי העובדה שאני "מתייוון" ללא תקנה. אך אין ספק ששני הצירופים גם יחד סייעו לי להתגבר על הטראומה של 1982.

כל זה לא מצדיק עדיין הצבעה לזכות יוון בשאלה מי תארח את משחקי 1996. מה שכן עומד לזכות ההלנים, במקרה זה, היא היכולת האירגונית להרים מבצע קשה ומבוסך

כמו משחקים אולימפים. וכאן אני יכול להעיד, ממקור ראשון, כי יוון אכן מסוגלת. אירגון משחקים אולימפיים אינו דומה, כמובן, לאירוח משחקים באליפות אירופה בכדורסל עם 12 נבחרות לאומיות. אך שורה של מפעילי ספורט, בהיקף בין־לאומי, שאירגנה יוון בשנים האחרונות – ובהצטיינות - מאפשרים ליוון, להיות המדינה המועדפת לאירוח "משחקי הזהב" ב־1996.

משה ויינקרנץ: בזכות עצמו

שנה־שנתיים דיברתי אתו על תקן של עוזר־מאמן. גם הוא וגם אני חשבנו שזה התפקיד החשוב בעולם. היום, כשאני שואל מי יהיה עוזר המאמן שלו – השיב שאינו יודע. הוא כבר לא חושב בדרג של כל הכבוד מוישל'ה, ובהצלחה אדוני

ללמוד לשחק כדורסל מודרני

ייתי פעם כדורסלן פעיל והופעתי לתץ כבד. גם בקבוצה שזכתה בהשגים בקנה בכדורסל, בעיקר בשידורי הטלויזיה, שומרים צמוד והדוק ואם יש שחקן מחונן, שמביאה אלינו משחקים מכל העולם - שומרים וסוגרים עליו לפעמים שניים מאירופה וארה"ב. ומה אני רואהי

הפיסיים, כוח מהירות, קואורדינאציה. לשחקן אחר שמתפנה. אתלטיות, ניתור לגובה ולרוחק – וגם כושר שכלי והתמצאות מצויינת.

סגנון ההולם את התומר האנושי שלה "תרגילים מתוחכמים", כל אחת משלה והמאמן הטוב (וישנם רבים כאלו בעולם), לכל מצב ובכל זמן. השחקנים מתורגלים האנושי שעומד לושותו, לא להיפך.

פ כושר דיוק בקליעה לסל, מקרוב, עליהם. מטווח ביווני ורחוק. השחקנים מתאמנים

• הגנה איתנה. היום בכדורסל לא נותנים מידה ארצי. היום אני צופה להגיע למצבי קליעה נוחים וחופשיים. ואפילו שלושה שחקנים, המספיקים לתפוס • כושר אישי מעולה – החל מהנתונים עמדות חדשות, כאשר זה מעביר את הכדור

• תרגילי חסימה ושיחרור מלחץ. כל קבוצה באירופה וארה"ב יודעת את תרגילי • משחק קבוצתי מגוון. לכל קבוצה יש היסוד בנושא זה. בנוסף לכך יש להן ולטקטיקה המשתנה של היריב. מתאים את הסגוון והטאקטיקה לתומר רבות בכל הנושאים הללו ואחר כך במשחק. גם אם הוא קשה, הם מבצעים את המוטל

הזה כמה השגים מרשימים מאד – שרק צורבים כבית המוקדם, כלכרקוזן, כידי

צ'כיה וכולגריה. כמשחק האחרון הולכנו

הרפתקני של צמד המ"מים, מיקי ומוטי

וגם מעט של ג'מצ'י – נוצחנו. היציע

הישראלי רמם. רק אני המשכתי לצעוק

ולעודר "כמו טמבל". המשחק השלישי

היה נגד הולנד. נציג שגרירות ישראל

כא מכון וכירך אותי על מאמצי. שאלתי

מה אתם תעשו – וראו זה פלא,

למשחקים עם גרמניה ואיטליה, כבר

הגיעו רגלי הלאום שחולקו לחבורה

הישראלית כיציע. קצת מאומר - אכל

ספורטאי גרול – נוצר לשונו. חכמה

ארגרון שולשיילוי

ושופט כדורסלו

משה בריעקב ביתרון 19 נקודות, אכל עקב משחק

העידוד עזר. ניצחנו.

וו חייב כל אחר לשנן.

● יטודות. החזקת כדור, עמידת רגליים, הרבה מאד בנושא מרכזי זה ומגיעים כידרור ומסירות, מעבר מהגנה להתקפה

עמי ליבנה* ובקליעות עונשין - ובמיוחד במצבים של ואישיות משולבות. החלפת תרגילים וטאקטיקה, מדי כמה דקות, על פי המצב

לישראל יש כיום שחקנים גבוהים וחזקים (במימדי־גוף שלא היו לה בעבר) ונם שחקנים מהירים שקולעים היטב – אנל. מה שבלט באליפות אירופה האחרונה בנבחרת ישראל, היה חוסר התלכיו החברתי, חוסר סגנון והיעדר טאקטיקן קבוצתית. לא היו לה תשובות בשטח -להבדיל מאלו שעל הנייר – לתרגילים

בזה אני רואה את סוד הכשלון באליפת אירופה ה־25 באתונה – ולא בשום דבו

אני ממליץ להחליף את המאמן, להוסין שחקנים צעירים וגבוהים –וכאלו יש כיום בישראל – ולהנהיג אימון מודרני, כנ"ל. ● המחבר הוא כדורסלן עבר של עין חווו

תודה לשנהר

שנהר הוא טקטיקו מעולה שהצליה

קבוצות הצמרת כליגה הארצית.

שנהר אמנם לא הצליח להשיג את המטרה החשובה כיותר - להחזיר את הקהל הגדול למשחקי מכבי ת"א, אולם מכחינת ההשגים הספורטיכיים, יכולות שתי העונות שלו להיחשב להישט פעמיים מקום שלישי כליגה, זכיה כנכיע המרינה, עלייה לחצי הגפה החזרת הכבור והגאווה למועדון הפאר. השגים אלו לא זכורים כמככי ת"ג

כוונתי כמיוחר להפועל חיפה שכמשך כל העונה האחרונה היתה בצמרת ורק בסיומה "פישלה" והזכות לעלות ללאומית ולהופיע כה בעונה הקרובה, נשללה ממנה.

בדי דרך כלל נהוגה כארץ תופעת קטילת המאמנים", בידי הקהל והתקשורת. אני מבקש לומר כאן כמה מילות הערכה לשמעון שנהר, מאון מכבי ת"א ככדורגל. הוא נתן למוערון שנחיים טובות.

לדעתי, להעמיר נכון את שחקניו על המגרש. הוא קיבל לידיו "ארמה חרוכה". גרם זעזוע רציני - ואת הפירות לעכודתו יקטוף כעתיד, יורשו כתפקיד,

בשם אוהרי מכבי ת"א: הבה נאמר תודה לשנהר וכהצלחה לגיורא.

בר מתכונת החדשה שתונהג בעונה הכאה כלינה הלאומית, 14 קבוצות. היא לדעתי לא הוגנת, במיוחד כלפי

עתה, היינו כלי ספק זוכים בעונה הקרוכה לדרכי גם חיםה

נחלתם הכלערית של התוכבים. 自然当代的自己第

שלעולם לא תיגמר.

עור מתחרה על התואר "הטוב מכולם" הוא האוסטרלי רוך לייבר – היתיד שוכה פעמיים כגראנד סלאם, ארבע התחרויות הגדולות ביותר: רולאן גארוס, ווימבלדון, האליפות הפתוחה של ארה"כ ואוסטרליה, כולן באותה שנה. לפניו עשה זאת רק דון בארג', כ־1938. בין הנשים וכו כגראנר סלאם מורין קונולי ומרגרט קורט־סמית, וכן מרטינה נברטילוכה שזכתה בארבע תחרויות רצופות, אולם בתוך תקופה של שנתיים. ההישגים של רוד לייבר בווימבלרון הם מדהימים.

סרג'יו ליברינסקי

101 פעם, עם זו הנוכחית, נערך טורניר ווימבלדון בטנים, בפרבר

שקט של לונרון הסואנת. גיבורים

רבים השאירו את עקבותיהם ברשא הזה, הדליקו את

דימיונם של מאות אלפים והיו לאגדות, כעודם

בחיים. מי היה הטוב מכולם? – זה נושא למחלוקת,

בין השנים 1976 ל-1980. יהיה כנראה קשה מאד

להשוותו. למרות שג'ק קרמר זכה רק פעם אחת,

כשנת 1947, הוא נחשב אחר השחקנים הטובים

שנראו אי פעם. קרמר לא יכול היה להמשיך ולזכות

בתארים נוספים בווימבלדון, או בכל טורניר מסורתי

אחר, כיוון שאחרי זכייתו הראשונה כווימכלרון,

נעשה מקצוען כאשר כל הטורנירים הירועים, היו אז

ביורן בורג הציב שיא של זכיות רצופות, חמש,

用的原始的激烈的激烈的自由。 到的有的数次到现得为1990年 。[1773] [47] [47] [47] [47] [47] [47] [47] TO THE REPORT OF THE ं व्यापार के विश्वास के अपने विश्वास के अपने हैं।

ארצו המצויין, לו הואר, זכה בטורניר כניסיונו

החמישי, מול מי שעתיד היה להיות יריבו הגרול של

לייכר במשך השנים, קאן רוזוול. אלא שחוויית

לייכר לא האריכה ימים. הוא נשר כסיבוב הראשון

כשנוצח כידי האיטלקי אורלנדו סיפולה 7-4, 6-4,

אלכם אולמדו 4-6, 3-6, 4-6.

ניצח 6-4, 3-6, 9-7, 7-5.

ב־1959 לא היה לייבר מרורג, אך הגיע למשחק

בן־ארצו, איטר יד ימין כמוהו, גיל פרייור, כיום

קפטן נכחרת גביע דייווים של אוסטרליה. פרייזר

ב־1961 כבר היתה השליטה של לייבר בטניס

העולמי, מוחלטת והוא רק בן 22. אותה שנה זכה

כתואר האוסטרלי וגם כווימבלדון, כשניצח את צ'אק

מקינלי 6-3, 6-1, 6-4. הוא חזר על הישגו ב־1962,

כגמר כל אוסטרלי מול מאליגן 6-2, 6-2, 6-1.

אותה שנה זכה לייבר ככל הטורנירים החשובים:

אוסטרליה, פרים, ארה"כ, איטליה וגרמניה.

אלוף ווימכלרון נעשה מקצועו.

"קילר אמיתי"

אגרסיווי, בעל עוצמה אדירה. כדור הגשה ראשון

ושני חזק. לפעמים היה הדבר עולה לו בשגיאות

כפולות רכות. הוא היה, אולי, חלוץ הכטות

התבסס על חבטה אחת. היה לו מיגוון חבטות,

על המגרש היה "קילר אמיתי". יחד עם זאת

עם פתיחת תחרויות 1968 ניתנה התשוכה: רוד לייבר הוא הטוב מכולם. לאחר העדרות של שש הטורנירים למקצוענים ולחובכנים, לא קיכלו את קן רוזוול 6-4, 6-3, 6-4 ובווימכלדון את ג'ון המנצחים פרסים כספיים, לבד מהוצאות נסיעה ניוקומב 6-4, 5-7, 6-4, 6-4. בארה"ב גכר על טוני

ב־1970 נקטעה סיררה של 31 נצחונות רצופות היריב הגדול של לייבר, כלהקת המקצוענים, בווימכלרון, כשהפסיר בסיבוב הרביעי לכריטי רוג'ר היה פאנשו גונזאלס, שהנחיל תחילה למקצוען הטרי טיילור 6-4, 6-4, 2-6, 1-6. בין 1956 ל־1971 תבוסות מחפירות. לאט לאט למד לייבר את משחקו הופיע לייבר כווימבלדון ב־55 משחקים, ניצח ב־49

האם היה לייבר הטניסאי הטוכ ביותר ככל נחשב ספורטאי למופת. לא התווכה עם השופטים או בספורט הלבן.

הרעו לספורט הישראלי. "ברוגו" הקצר בין מיקי ודורון, הפריע לרכים־רכים מחוככי 🖁 🖡

הצרה היא שכל הפרשה גולדה לרגעים היפים שהעניק לכדורטל מחפשים לסכסך, שחיים מטכסוכים, הרשו לי לרענן זכרונכם: באליפות

לא היתה להם ברירה

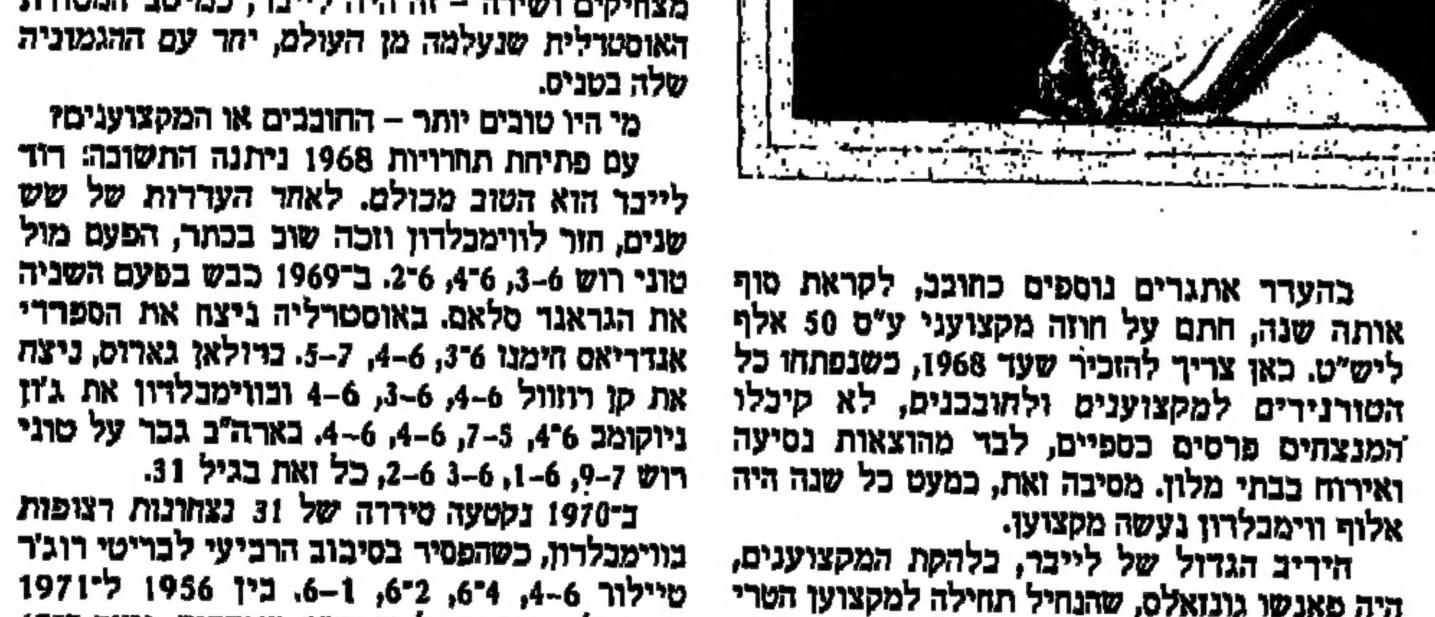
הכדורטל. אני מאמין שגם לאלו שאינם נמנים על מחנה ה"צהובים". תורה לאל מיקו היה חייב שהרא נגמר. הוא צריך היה להסתיים, לנצור לשונו לטובת הכדורסיו, למען מכני, למען שני השחקנים הגרולים הללו.

טוב שמצאו הזרמנות, ותודו שהיתה 🚅 לשונך שכע פעמים – עד שתוציא יוצאת מהכלל, לסגור עניין – בדרך מלה אחת מפיך". בעקכות ההתבטאויות האלגנטית כיותר. לא היתה להם ברירה של מיקי ברקוביז', על אירועי אליפות אחרת. טוב שעשו זאת ב"גדול", לעיני אירופה ביוון – חובה היה לשנן זאת באזגיו. גם להזכיר לו, כי עם כל הככור

בתרומתם־הרבה של אנשים שרק הישראלי – היו לו גם פאשלות מצערות. שמבשלים אותם. יש להם כבר בעניין 85', בגרמניה, נחלה ישראל שני הפסדים

MENIODO MENIORA

הגמר הראשון שלו, בו הפסיד לפרואני־אמריקני, – והחל לנצחו בזה אחר זה. משחקו של לייבר היה והפסיר ב-6. בתקופה זו גם נכללת היעדרותו כת 5 מבריק ביותר. תמיד הימר על כל הקופה. לא ירע השנים.

גם ב־1960 הגיע לייבר לגמר – הפעם מול פשרות. הפתיע את יריביו, פעם אחר פעם, עם בורוסום בולפון היה בור בלתי אפשריות. "תחביבו" היה בור בלתי אפשריות. "תחביבו" היה

להעשות "ווינר" - מכרור אכור. משחק היה לייבר היה הראשון שעבר את מתסום מיליון הדולאר בפרסים כספיים. ב־1969 סיום ראשון בין השחקנים שהרוויהו יותר – עם 124 אלף דולאר. סכום זה שווה לסכום שמקבל כיום המדורג 44. הטופיספין. בעיקר בגב היר וכחבטות העברה. לא

הזמנים, או שג'ק קרמר היה הטוב מכולםז ואולי לו הוד, דונלד באדג', ביל שילדן, כיורן בורג וג'ון מקנרוז – הרשימה הזאת הולכת ומתארכת וקשה לקבוע. אך מה שברור מעל לכל ספק הוא שרוד לייבר, הג'ינג'י הזריז, היה רמות חיובית כיותר

מאיר נמני, שלם עם ההחלטה להישאר בחולון ולא לחזור למכבי ת"א, למרות שההצעה היתה מאד מפתה, מאד מחמיאה ומפתיעה 🗔 טוען כי הקבוצה שהעלה רק עתה ל"לאומית", עשויה להיות בעונה הקרובה אטרקציה של ממש "ואין כל סיבה שלא נהיה גם אימפריה" 🖂 את הטבלה – לא השמיע הצהרות ועבד בשקט. זה סוד ההצלחה שלו 🖾 "החזיק קצר" את שחקניו, לא היסט להושיב להפגין מי האיש שקובע. שמר על משמעת 🖪 "פנסו לא יחזור עוד על התנועה ההיא" (שעשה ו כלפי אנשי ירושלים), הוא קובע חד וחלק

לחלוטין עם ההחלטה שקיבל. למרות ההצעה המפתה לשוב בגאווה לקכוצת האם שלו, מכבי ת"א, לבקשות אוהדי, שחקני וההנהלה החולונית, להדריך אותם גם כלאומית. נדמה שגם נמני היה מופתע מעוצמת האהבה שהרעיפו עליו. האוהרים נרנדו לו בטלפון ואפילו שלחו זרים גדולים, אליהם היה מצורף מכתב בקשה, שישאר. כל זה מאד ריגש אותו. וחוץ מזה, הוא בעד לקיים הסכמים.

"לתולון היתה אופציה ראשונית וזה לא היה הוגן שאני אלך. אני לא חושב כמו אותם מאמנים שאחרי הצלחה חייבים לברוח. אם הייתי הולך, זו לא היתה כריחה. פשוט היתה לי הצעה קוסמת ממככי תל־אביב", אמר נמני.

מאמין בחומר של חולון

קצת הופתע מהפנייה של מככי תל־אכיב. כסך הכל הוא מאמן שנתיים וחצי. זמן מועט לכל הריעות. אכל קכלות ההצלחה עושות את ההכדל הקטז, בין הכמות לאיכות. הוא השאיר את הפועל רמלה כליגה א' לאחר שהיתה במצב מאד לא נעים. עונה אחר כך הרזמן במחזור הרביעי לקחת את הפועל חולון, שהשתרכה אי־שם כתחתית, תחת שרביטו של אריה רדלר. הנהלת חולון, כולל מישקה לפרדון, הבוס הגדול, שיכנעו אותו לבוא לאימון ולראות את הקבוצה. נמני הסכים – ומאז הוא שם. כעונה הראשונה כחולון, הוא גירד את הלאומית, מקום רכיעי. אחר רחוק מרי מחוף הלאומית. השנה הוא הצליח. בדקה ה־90.

- בסך הכל אתה לא מצמער שלא הלכת למככי תא, לא כן?. בכל זאת יש הבדי די גדוי בין חולון למכבי. אם היית דוסק על השולחן, יכולת להשתחרר, לאף

זה בכון. אילו הייתי מתעקש והולך חזק בעניין, הייתי משיג את השיחרור. אבל לא רציתי לעשות זאת. בעיקר משום שאני מאמין בחומר של חולון.

לא, אנחנו לא נהיה בית"ר נתניה. כבר שמעתי את ההשוואה הטפשית הואת. לומדים לקח. כל המאמנים למרו שאסור שתחזור עוד תופעה שכזו. אני בהחלט לא פוחר לקחת את הקבוצה. יותר מכך, אני מאמין באימון רק
שתוך שנתיים, חולון תהיה אימפריה בכדורגל שנתיים־ומחצה.
הישראלי", אומר נמני ולא מרגיש שהוא נסחף. הוא קבלות ההצלחה

בהחלט כטוח בדכריו. כבר כשהגיע לחולון, חשב בגדול. למרות המצב בתחתית, דיבר עם השחקנים על הליגה הלאומית. השחקנים בחולון חייכו. טלחו לו בערינות על הזיות הוא אומר: "שיהיה שכאלו. "הם לא התייחסו לזה ברצינות. הקבוצה היתה מפוררת, מקצועית וגם חברתית. אבל לאטילאט העמרתי אותם על הרגליים והם ראו בחולון – אבל יהיו שהרברים אכן רציניים. בטיום העונה, היינו רחוקים כדי שתי נקודות מהפועל לוד, שעלתה.

המטרה המוצהרת

הקשים שלנו. זה מוכיח כגרות", אומר נמני.

לחזור למגרש.

היה הכל. אבל אין מה לעשות. ככר לא הייתי אותו

שחקו. הרגל כגרה כי. לא רצתי ונלחמתי כמו קות אני מצטער שחזרתי, כי ככר לא הייתי אותו נמני. מצר שני אני שמח שהוכחתי לעצמי שהתגברתי ע הפציעה. לפחות מנטאלית. הניעה הנקורה שאמרתי לעצמי: 'מאיר, זהו : אתה מתחיל לכלף. הגיע הזמן לפרוש'. אבל אז, מוטל'ה שפיגלר הזמין אותי לבית"ר ת"א. זה מאד החמיא לי. הסברתי לו שיהיה לי קשה לתפקד כמו כעבר, אכל הוא סמך עלי. אחרי 8 משחקים, פרשתי סופית".

אחרי הפרישה, לקח לו זמן לשוב לכדורגל.

בלי פריוולגיות

לנמני היו כמה תאקלים קטנים, במהלך העונה, עם זקן השחקנים - קובי זיתוני, ככר כן 40. זיתוני. אוטוריטה סמכותית בחולון, לא ליקק דבש תחת שרביטו של נמני. לא זכה לפריווילגיות. "עשיתי מעל ומעכר למענו. התנהגתי אלין כמו לכל שחקן. הוצאתי ממנו הרכח יותר ממאמנים אחרים שאימנו אותו. הכהרתי לו, שהוא צריך לחשקיע – כדי להיות בהרכב". אבל כשויתוני טען שתולון הפסידה בגביע, כגלל שיטת משחק לא נכונה, הוא לקח ממנו את סרט ! הקפטן. בחולון היו שהרימו גבה. אכל לנמני היח קו ברור מאר. הוא גם דאג, לטענתו, שויתוני לא

"אם הוא מרים קול על שחקן כשרוני, בתחילת הדרך, הוא יכול לחרום אותו. המזל שלהם, שאני

אחרי המשחק בירושלים, כו הוחלף זיתוני, הוא טען בעיתונות שהיה פשוט עייף ורצה בעצמו להתחלף, נמני שוב החליט להראות מי בעל הבית – והושיב אותו על הספסל, במשחק המכריע נגר עמידר. "רק מפאת כבודו, הכנסתי אותו בסיום המשחק" ומה לגבי חעונה הכאה. נראה אותו גם כלאומיתז

נמני, בניסוח זהיר: "אני צריך לשבת איתו כארכע עוניים, לגכי העונת הקרוכה. רק אז נחלים. פכל מקרה, אני כער שהוא יסיים את הקריירה כצורה יפה".

עושות את ההכדל (צילומים: צביקה

"העונה הזו הפקנו לקחים ולמדנו את השגיאות מהעונה שלפני. את העונה התחלנו נכון והמטרה היתה מוצהרת: ליגה לאומית ו. למרות שאנשים כוודאי יאמרו: 'עכשיו הוא יכול לומר זאת – אחרי שעלה'. אכל תשאל את השחקנים והם יאמרו מה היתה הרעה בראשית העונה", אומר נמני, מאחורי שולחן כחדר העבודה שלו. יש לו סוכנות לאביזרי רכב. בחולון, כמוכן. מרחק צעד אחד מהמגרש. מסתבר, שהשנה הוא השתמש באביזרים הנכונים

סיום העונה הדרמאטי כארצית, הוכיח שנמני קרא את המפה נכון יותר מכולם. כזמן שאחרים הצהירו הצהרות גדולות בעיתונות, הוא עכר כשקט. הרגיע את השחקנים. פתות עניינו אותו הכותרות. הוא כפירוש יודע שזו היתה מלחמה פסיכולוגית. רצו להפחיד אותם.

"אני עברתי כל כך הרבה בחיים שלי, שהניסיון בהחלט דיבר. כל מה שרכשתי בשנותי במכבי ת"א ובנבחרת ישראל עמר כאן למבחן. הייתי חייב

לאחר מעשה. אני שמח שהתעלנו דווקא במשחקים

לעיתים כחוד, כשצריך. היה שחקן כל כו. כגיל 27 נעצרה הקריירה שלו, לאחר התקרית המפורטת כדשא כרמת גן במשחק מול דרום קוריאה. נמני ריסק את הרגל, כאחר מבורות ההשקייה במגרש. למרות שידע שכוכבו הועם החליט, לאחר מאבק,

"כולם אמרו לי אז שגמרתי את הקריירה אכל אני רציתי להוכיח לרופאים, לכולם, שאני עוד יכול לשחק. לא רציתי לוותר על הכדורגל. בשבילי זה

את החסר בזכייה בטוטו. רק לאחר עידור של האשה וחברים – שב. הפעם כמאמן.

משמעת חזקה

את חולון של השנה הקרוכה רואה נמני כאטרקציה של הליגה. מכטיח שהקבוצה תשחק פתוח, התקפי – כדי לנצח. כדי להבקיע. לא לעשות טיול מפוחד בלאומית. לפי רוח הרברים והכטחון שלו, אפשר לצפות שחולון תתמקם במרכז הטבלה.

"שיהיה כרור לכולם, יש כאן הרבה מה להשקיע, אכל עם העיריה תעוור להנהלה המצויינת כמשאכים, אין סיבה שלא נהיה אימפריה. יש לנו נוער טוכ ואני מקווה שכבר השנה יהיו שני שחקני נוער כהרכב. שניהם בני 17. כשרונות גדולים. יש לי סגל שחקנים רחב וטוב. חלפון ועציוני, מעמרם לא כרור – כי הם שחקנים מושאלים. אם הם ישארו, ואני רוצה זאת, אז תהיה לי העכרה אחת. אם הם יילכו - ננצל את שלוש ההעברות, לקנות שחקן הגנה, קישור וחלוץ. יש לי כבר מישהו על הכוונת, דווקא מליגה נמוכה. לא, לא אומר את שמו, כדי שקכוצות אחרות לא יכנסו למו"מ איתו. אנחנו נשלכים מתקרמים".

נמני, למרות היותו מאמן צעיר (38) ירע להחזיק את השחקנים שלו במשמעת חזקה. ואולי יש כאן את אחר מטורות ההצלחה שלו. שחקנים שלא נשמעו למרותו, מצאו עצמם מהר מאר על הספסל. שחקנים

הניתוק היה קשה. הוא הסתגר ככית ומרי פעם מילא שמילאו את ההוראות – כמו ארז שקרוקה – צמחו שלא ננסה לשנות רברים לטובה.

החלוצים הכולטים כליגה הלאומית. אני כטוח ככך". אחר שלא נשמע כל כך להוראות של נמני ומצא את מקומו על הספסל, היה ה"אס" שלו במשחקי

「西部はない」、これがはなるよう。「本ははないは、これはない」

הסיום, ליאון פנסו – האיש שהעלה את חולון לתת הכל ומתאמץ ופשוט אוהב נורא כדורגל, אכל יותר לא יחוור על תנועה כזו". היו לו בעיות כבית. הגעתי עד לזה וניסיתי לפתור אותן. כשהתחיל לעשות במגרש את התפקיד שהוטל עליו, הוא חזר לשחק ועוברה שהוא הצליח להבקיע", אומר נמני. אצלו ההצלחה היא משותפת לכולם. לא לוקח קרדיט לעצמו או לכוכב אחר. מזכיר את ההגנה, שספגה פחות שערים מכל הגנה אחרת, את הקישור הדינאמי ואת החלוצים הכשרוניים. וכמוכן את ההנהלה. חשוב לו שהיא

תהיה כתמונה.

הספיצה המהירה הזו מהפועל רמלה – עד לפני שנתיים ומשהו – וער להצעה הקוסמת ממכבי

"אני לא בורח מהמערכה. להיפך. אני גם לא "ארז שקרוקה הוא כשרון גדול. אוהב ללמוד חושב שזה נחשב לדבר אמיץ. הכי חשוב לשחק דברים חדשים. רוצה לתת כמה שיותר ומקשיב למה כדורגל אטרקטיבי. כמו בית"ר ירושלים. ואז – שאומרים לו. הוא כחור צעיר ואם ימשיך כעכודה הצופים יחזרו. לא תהיה להם כרירה. כחולון יש קשה, כלי שההצלחה תעלה לו לראש – יהיה אחר פוטינציאל אריר, מכחינת צופים. רואים זאת בכדורסל. אני מקווה שעכשיו הם יבואו גם

תל־אכיב, היא כהחלט התקרמות מהירה. נמני,

כניגור למאמנים רכים שחומקים כאלננטיות

מהקבוצה, אחרי שנה או שנתיים, מקווה להכיא

תקרים כנוף האימון. "זה בהחלט לא צפוי. אכל אני

לא חושש. אני מאד מקווה לאמן את חולון כמה

שנים. כמו באירופה. תראה את בראיין קלאף

בנוטינגהם ועור מאמנים. הרי רק אחרי שנה־שנתיים

אתה מכיר את הקכוצה ממש והפירות מתחילים

להבשיל. ער אז, הכל כוסר ועבורה קשה. רווקא

כשנה השלישית, כשאתה מכיר את הקבוצה, אתה

צריך לשכת על הספסל בנינוחות ולנווט את

הקבוצה בשקט. אלא שכאן, הכל ההיפך. המנטאליות

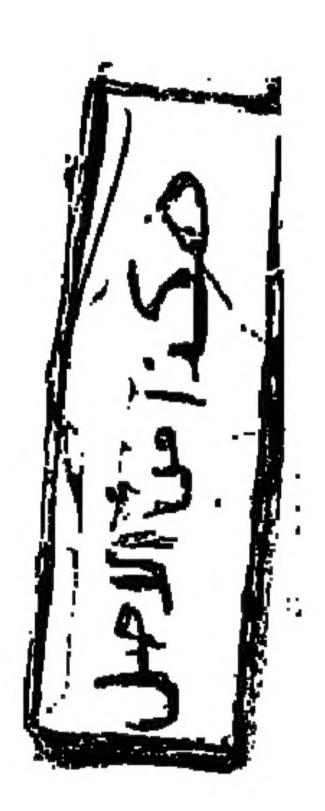
שונה. זה נכון. אני הייתי שחקן ואני יודע

שהשחקנים כארץ שונים מאלו כאירופה. אז למה

נמני מקווה שחולון גם תהיה קבוצה הוגנת. לא פרובוקטיווית. התנועה המפורסמת של ליאון פנסן, ברגעים המכריעים ללאומית. "ליאון כחור נפלא. לקהל הירושלמי, לא כל כך מתיישבת עם התרמית אני יודע שכולם חושבים שהוא ישב על הספסל, הזו. "בהחלט הוא עשה טעות וגם שוחחתי איתו על אבל זה בפירוש לא נכון. הוא שיחק 90 אחוז כך. הבהרתי לו שאין לתנועה כזו מקום במגרשי מהמשחקים. הבעיה שלו, שהוא עשה דברים הפוכים הכדורגל. הוא טען ששייע (פייגנבוים) קילל אותו ממה שביקשתי. היתה לו כעיה. הוא שחקן שרוצה לפני שנכנס – והוא התפרץ חזרה. ככל מקרה, הוא

ואם כבר הזכרנו את שייע, נמני חושב שההצהרות בעיתונות פגעו כשייע. "כמקום לשמור על השקט הנפשי של השחקנים, הוא עורר מהומה. שיהיה כרור: שייע הוא מאמן טוב ועשה רבר נהרר עם ירושלים. ממקום אחרון ער כמעט לאומית. אבל ברגעים החשובים, הוא לא עמר בלחץ – ובסך הכל עזר לנו. השחקנים רצו לנצח אותו".

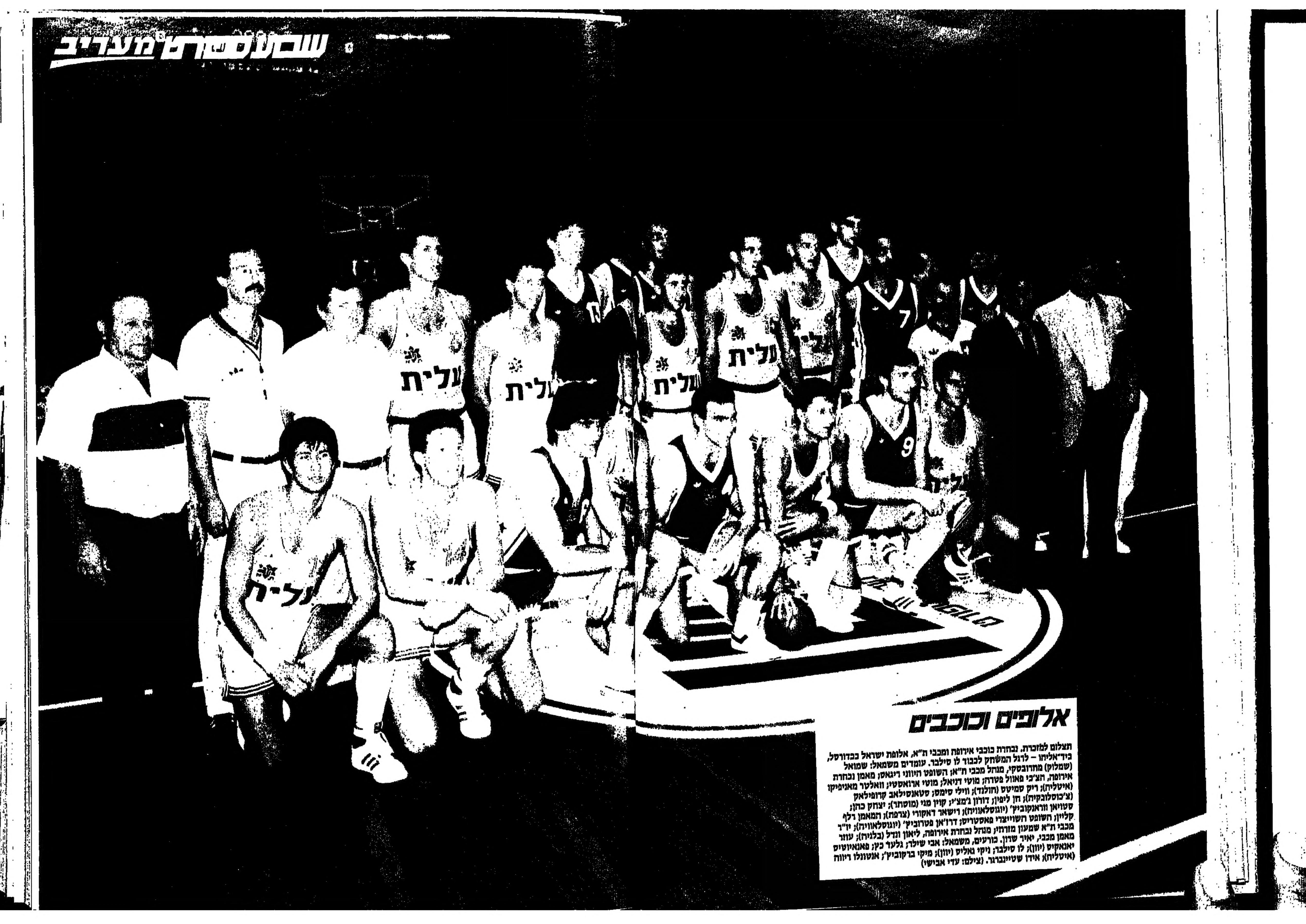
נמני גם חושב שהתקשורת, כמיקשה אחת היתה בעד ירושלים. אולי כגלל שייע. אבל דווקא העובדה הזו, שהרחיקה את חולון מהזרקורים – עזרה, לדעתו, לעלות את חולון ללאומית. בעונה הקרובה אפשר יהיה לשמוע, כך הוא מקורה, את הקריאה: "חולוניה,

בעיראק הוכנסו שחקני הנכחרת הגורם המרכזי והכלעדי לתכוסת הנכחרת, כמשחקים המוקדמים לאליפות הבין־ערכית. עיתוני למחנה אימונים סגור ומי שביקש איחוד האמירויות היו משוכנעים, שהמאמנים חופשה, כדי לראות את אשתו שאר הנכחרות הערכיות. במציאות, לא הצליחה וילדיו – נשלח מיד לחזית . נכחרת האמירויות לנצח אפילו את החלשה כיותר ביריבותיה – נכחרת קאטאר. המלחמה עם איראן □ ירדן אירתה נבחרת כוכבים מהשטחים ז. ובמחצית תבעה ממנה "לשחק. להפסיד בכוונה בו גל אלימות פקד את מגרשי הכדורגל ברוב בעיית השכנות בעיית בעיית המלוים במה מתרחש בעולם הכדורגל של שכינינו ...

קכוצת "אל־אהלי", איננו אופטימי

כמיוחד כרבר עתירו של הכרורגל הערכי באירועים כין־לאומיים רשמיים. לרבריו, הערכים חייכים למצוא דרך שלא לערב ספורט בפוליטיקה, לשכוח את הסיכסוכים הנצחיים כיניהם ולהקים נבחרת כלל־ערכית, כה יופיעו הטובים שכשחקנים מכל הקבוצות הערביות, מכל מדינות ערכ.

"רק נכוזרת כזאת, אמר בראיון שפורסם לא מכבר, עשויה לייצג בגאווה את ארצות ערב ולקצור הצלחה כזירה העולמית". ברעיון הזה משתעשעים כיום לא מעט אישים במדינות השכנות. המציאות, איננה מבטיחה לפי שעה שליוזמה מרחיקת הלכת הוו יהיה ממש.

"אני מאמין, אמר עכרה, שיש כנכחרות וכקבוצות השונות שבארצות האחיות, שחקנים ברמה אירופית, עם איכות־משחק כמעט כמו של כוכבי דרום־אמריקה. אבל אין רואים אותם, נוכח הרמה נבחרות נוספות. האירוח, כמובן, על חשכון הנמוכה שמופגנת כידי קבוצותיהם. לדעתי, אם נשלוף את הכוכבים הללו כדי להקים נבחרת הכללית הקוריאנית לקראת האולימפיאדה, שתיערך שבנבחרות העולם. כיום, כטורנירים בין־לאומיים ומלוים. הערכים אינם רגילים להגבלות כאלו. מצריים, למשל, הקימה קול זעקה והודיעה למארחים

עבדה, מקצוען מאז 16 שנה, סבור כי הכרורגל הערכי השתפר באחרונה ללא הכר, תודות להשקעות כספיות גדולות ובוכות מאמנים – כריטים וכרזילים נוסף ייחשב כתייר, ייאלץ לשבת ביציע עם הקהל - שנשכרו, בתמורה לכסף טוב, כדי לקדמו. על-פי הרגיל ואף לרכוש לעצמו כרטיסי כניסה רגילים עברה הנבחרות המצטיינות כיום הן סעודיה, עיראק, כווית ומצריים. אשתקר זכתה מצריים כאליפות

> "נכון, שהנכחרות מאפריקה אינן מהמשוכחות כעולם, אכל זה נסיון תשוכ להתמודד עם נכחרות ממרינות לא־ערביות. טורניר "גביע הנשיא", שנערך עתה בסיאול, הוא מכחן חשוב לכמה ממרינות ערב, לקראת אולימפיארת סיאול 88' וגביע העולם

זו כשתיקה. הטולטאנים של האמירויות והמלכים אך הפעילות נמשכת שם עתה, חרף החום הככד, "יספקו גאווה לערבים". במדינות העניות, כמו עקב ההכנות לטורנירים כין־לאומיים שונים. וכרגיל בעולם הערבי, לא געדרו כאן גם כמה שערוריות ריבוי עטקנים, עלולה לדלדל את משאבי הקבוצות.

איחוד האמירויות שבמפרץ הפרסי, אחת מסע כדורגל בחו"ל הוא יותר גכוה מהתקציב המדינות העשירות כעולם יחסית למספר תושביה, שכרה את המאמנים הטוכים ניותר בעולם – כך על המצרי "אאחר סאעה" פירסם לא מככר את נתונים כל פנים טוענת העתרנות במדינה זו. אולם עתונים על ההוצאות הכספיות שהיו לנבחרת מצריים ערכיים אחרים, האשימו אותה עתונות ככך שהיתה כשהוזמנה לשחק באלג'יריה. בהתאם לכך קיבל כל

שאיפתן של כמה מהנבחרות הערכיות. בעזרת אירוע זה הן מבקשות לעלות על מפת הכדורגל הבין־לאומי. הארצות העשירות בפטרו־דולארים מארחות עתה כקצב מואץ נכתרות אטיאניויות

שונות - כרי למשש את הרופק ולבחון כוחן כמשחקים ידירותיים, גם לקראת אולימפיארת סיאול. סעוריה למשל, אירחה במשך שכועיים את נבחרות אינדונזיה, הודו, שתי הקוריאות, סרילנקה, קאטאר, עיראק, כוויית, באחאריין ומצרים. המשחקים נערכו באיצטריון הענק שהוקם כאחרונה בכירה ריאד, המסוגל לאכלס 150 אלף איש. הצופים הסעורים, כך דווח, יצאו מכליהם. התוצאה: סעוריה זכתה בטורניר – לא מעט תודות לאוירה הביתית המפנקת שהעניק לה קהל. לא ברור, כתכו העתונים הסעודיים, מה תעשה נבחרתם כמגרשים הכלתי

הטורגיר הנוכחי בסיאול, הוא חלק מהחזרה

בסיאול שאין כיכולתה לשלוח עם הנכחרת "רק

ששה עסקנים". היא תבעה אירוח של לפחות 15.

סיאול השיכה כתקיפות ודחתה את כל המחאות.

הקוריאנים הודיעו כי משלחת שתהיה גדולה מעל

למה שנקבע, לא תיהנה מהכנסת אורחים וכל מלווה

לבקרה וכמלים חריפות ביותר. ידוע שעם כל נכחרת

ערכית היוצאת למשחקים בחו"ל, יוצאים מספר רכ

של פקירים ועסקנים, לרוב יותר ממספר השחקנים

עונת הכרורגל האחרונה לא הצטיינה כשלוותה. מגרשים רבים במרינות ערב הפכו לשרות קרנ.

ביום כדמי כיס. לא יותר... ועל כך קמה הצעקה

טורניר גביע הנשיא, כסיאול, הוא כיום נשוא

הערכים מגלים התלהבות גדולה לכדורגל, העתונים כארצות אלו מותחים ביקורת קשה על כך שאזרחי מדינות ערכ אינם מחשיבים את שאר ענעי הספורט, כמו כדורסל או כדורעף. מלכי ערנ, הגשיאים והאמירים מנצלים את התלהבות ההמונים לכדורגל ומעמידים לרשות הקבוצות לא רק תקציני ענק, גם חסות. אולם הם גם תובעים מהתאחרויות הכרורגל המקומיות לפרסם שמשחק מסויים נערך בחטות או על גביע שתרם האמיר או הסולטאן...

אוהרי קבוצות יריבות הסתערו אלו על אלו. בכמה

אחמד ראדי, כוכבה

ה"מדליק" של נבחרת עירק: מהיר. תוסט, מסוכן מאג'יד עבדאללה, "החץ הבוער מסעודיה

לכל יריב. איננו מאבד זמן על כידרור מיותר. הוא אינגו מכיא את הכדור לשער היריב, אלא יורה אותו כמו תותח – לא רק כרגל, אלא גם בנגיחות ראש"... גם בנכחרות מצריים, כווית, מרוקו ועיראק שחקנים נערצים כמו מאג'ד והחזכו בתארי ככור רכים, כמקובל ככדורגל הערכי. התארים מחולקים בטקסים המוניים, כהשתתפות ראשי המרינות. יחר עם התארים מעניקים האוהדים לכוכביהם גם כינויים כמו "השועל", "האריה" ו"הצבי". כדורגלן

ההוראה של צאדם חוסייו

יו"ר ההתאחרות העיראקית, ערי צראם חוסיין – בנו של נשיא עיראק – מעניק אהכה רכה לנכחרת ארצו. הוא כבר העניק לשחקניו את כל התארים האפשריים. אך כמו אביו, הוא אכזר מאור. מאז חודשים אחדים שנכתרת עיראק נעולה במחנה אימונים מיוחד וסגור. עדי צדאם חוסיין הורה שלא להתיר לשחקנים יציאה לחופשות כבתיהם ולנהוג כהם כמו בחיילים שבחזית. "מי שרוצה לראות את אמו, אשתו וילדיו, רשאי לעשות זאת – אבל אז אין חזרה למחנה האימונים, אלא למלחמה הגדולה שכמפרץ הפרסי", נאמר בהוראה שפירסם.

מצב הכדורגל במדינות הערכיות האחרות איננו מרנין במיוחר. כסוריה לא קיימת כיום, למעשה, נכחרת לאומית, לאחר כשלונה של נכחרת הצבא ככל משחקיה כעונה האחרונה. באחרונה נעשה נסיון לתקן את המצב, כאשר הורכב סגל משחקנים מצטיינים שנקראו מקבוצות שונות. היא אמורה להופיע כספטמבר במשחקי הים התיכון שייערכו כלארקיה, סוריה. כמסע הפירסום שמלווה את האירוע הזה מדגיש הממשל ברמשק כי כרצונו להוכית לעולם כי "סוריה איננה עוסקת בטירור,

מקומות אירעו תקריות דמים של ממש, אכזריות מאד, משלוהבות יצרים והן התפשטו מהאיצטריונים לשכונות מגורים ולכתי קפה. הממשלות הערביות עמדו חסרי אונים מול גל האלימות. אמצעי ההסברה לא הספיקו כדי לרסן את הצופים המתפרעים. עתה מוצע בכמה מדינות להקים יחידות מיוחדות, של חיילים משוחררים, שעיטוקם, בתשלום, יהיה לטפל

דווקא כאמירויות המפרץ הפרסי, שהן מדינות של רווחה כלכלית. בארצות הערכיות העניות – מצריים כעית העסקנים והמלוים כנכחרות הערכיות היא קשה למדי. עתוני הספורט במדינות ערב מרכים וירדן - אוהדי הכדורגל מגיעים לויכוחים לוהטים, אך שם לא מתפתחים "קרכות רמים".

לדברי מאמני נכחרת סעוריה, מאג'ד עבראללה הוא

"כוכב כלתי־רגיל, שנבחרות בין-לאומיות חזקות וידועות היו מוכנות לרכוש אותו תמורת כסף רכ". שעומד לרשות השחקנים (דמי כים וכיו"ב). השבועון מאג'ד מכונה כעתונים הערביים בכינוי: "החץ

"מאג'ד, כתב עתון ערבי אחר, מצטיין בכושרו הגופני וכתמרוני־גוף מתוחכמים. הוא מסוכן מאור

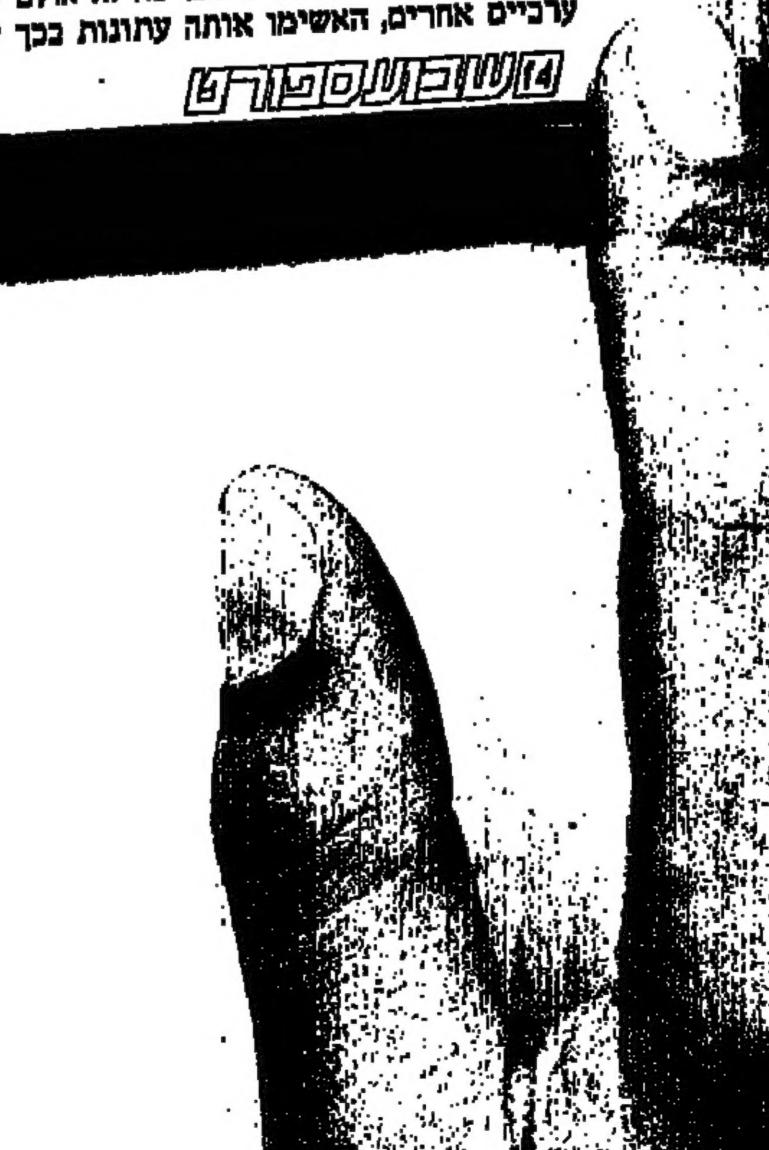
בממשלת כוויית נירונה הצעה זו ברצינות רבה במיוחד, כי כל דרך אחרת לא פתרה שם את הבעיה. "האפשרות הקיימת היא להכנים למגרשים חיילים, שאומנו היטב למלחמה בטירור – ובהיקף גדול – או לנעול את המגרשים על מנעול וכריח", התכטא שר

תופעת האלימות במגרשי הכדורגל מתפשטת

שכמשלחת. כמדינות העשירות עוכרים על תופעה כעונה שחלפה כלטו כנבחרות הערכיות כמה שחקנים שתוארו כפי מאמניהם הזרים כ"יותר העשירים, אינס חוסכים כספים וכלכר שנכחרותיהם חכמים מגדולי הכוכבים בעולם", כך לפחות דיווחו כמה עתונים. כרור שקביעה זו היא משוחרת משום מצריים, טוענים עתוני הספורט שתופעה זו, של שהמאמנים הזרים מקבלים שם משכורות עתק. התקציב העומד לרשות הפקידים והעסקנים בכל

אלא כמפעלים חינוכיים ונאצלים". גם נכחרת ירדן לא קצרה העונה הצלחות

מיוחדות, אף כי היא נמצאת בחסותו של יורש העצר, הנסיך חסן. במקביל יש פעילות כרורגל בקרב האוכלוסיה הפלשתינאית – אך היא אינה נמצאת כשליטת הממלכה ההאשמית. היררנים טוענים שביהודה ושומרון יש כמה קכוצות טובות. הן מוצגות לעתים כקבוצות ירדניות. קבוצה כזו הופיעה אשתקד בסידרת משחקים בירדן וכמעט הכיסה את הנכתרת הלאומית, זו שאותה מטפח הנסיך חסן. אלא שבהפסקה במשחק ביניהן, הוזהרו השחקנים הפלשתינאים והם הסכימו לשחק אחרת, במחצית השניה, כדי להעניק למארחיהם את הנצחון... מאז אותו אירוע לא מוכנה אף קכוצה מיהורה ושומרון לשחק ביררן.

מוסטפה עבדה, כוכב מצריים: רק נכחרת כל

ההצגה הגדולה של הנ.ב.א. שיש כה הכל – שואו נפלא, מתח רב, מאות מיליונים שמתגלגלים כ־23 שלוחות ברחבי ארה"ב וגיבורים שניתן להזרהות עימם – יצאה לחופשה של ארכעה חורשים, אבל מאחורי הקלעים, מחוץ

לטווח הזרקורים, תימשך הפעילות השיגרתית של הקייץ, בהכנות לעונה .1987 היתה העונה של לוס־אנג'לס לייקרס.

מנ'יק ג'ונסון, הקסם השחור של הלייקרס 87'.

כוכבי המערב הביאו עמם רוח חדשה לליגה וקשה כיותר שנראתה אי פעם על מגרשי הכדורסל. אכל הסיפור של הלייקרס לא החל כלוסיאנג'לס.

אגרות הכדורסל

שקדמה לנ.ב.א נמכר למינאפולים

בה שירת שבעות עונות והביאה

לחמש אליםוות

אריק הניג ריבאונדים למשחק. כתקופתו זכתה הלייקרס ב־5 לעונה גוספת ומהר מאד חזרה לעצמה וזכתה אליפויות. ב־1960 עברה, כאמור, הקבוצה כאליפות - הפעם מול פילדלפיה. היה זה למרות ללוס־אנג'לס, כשמובילים אותה או עוד שניים הועווע שחל בתחילת אותה עונה, כשמג'יק ג'ונסון מאגדות הכדורטל של ארה"ב – ג'רי ווסט, כיום - לא אהב במיוחד את המאמן ווסטהר. והאחרון נאלץ מנכ"ל הקבוצה ואלג'ין ביילור, כיום מנכ"ל לפנות מקומו לעוזהו, פט ריילי. ליד מנ"יק וקארים

שיחקו כאותה תקופה, נורם ניכסון, מייקל קופר וכוב ב־1968 הגיע מפילדלפיה ווילט צ'מברליין – מאקארו. שנה לאחר מכן ספגה הקבוצה מפלה הענק הזכור משיאיו, שלא ישברו כנראה לעולם: ניצחת, 0-4 בסידרת הגמר מול פילדלפיה 76' של 100 נקורות במשחק אחר ו־55 ריבאונדים במשחק ד"ר ג'יי ומוזס מאלון ושעבר מיוסטון). ה־76 של אז אחר (ועוד כמה שיאי־ביניים). לאחר 12 שנות נחשבה לאחת הקבוצות הטובות בכל הזמנים. כצורת, הצליחו הלייקרס לזכות כאליפות הראשונה, היתה זו מהלומה כבדה, מן הסתם, כי גם בשנה במושכם החדש כלוס־אנג'לס. כוכבי הקבוצה היו אז שלאחר מכן היא עדיין לא התאוששה – ונוצחה צ'מברליין, ווסט, גודריין', מקמילן ושחקן צעיר בשם בגמר בידי בוסטון סלטיקס – בגלל איבור כדור פט ריילי. עוזר המאמן באותה קבוצה היה ... קיי. סי. גורלי של ג'יימס וורת'י. הוא עשה הכל, כעכור זמן מה, לכפר על המחרל הזה – ועוד איך.

לאחר הוכייה באליפות, חל ריפיון בקבוצה – עד כ־1985 שוב נטתה נדנדת האליפות לכיוון ל־16 ביוני 1975, כשנחת בלייקרס לו אלסינדור, הלייקרס. ב־1986 היתה זו יוטטון שהפתיעה את שבא ממילוואקי. תמורת אלמור סמית, בראיין הלייקרס – תודות ל"תאומי המגדל" רלף סמפסון ווינטרס, דייב מאיירס וג'וניור כרידג'מן. ב־1975 ואקים ואולוג'ואן, שהדיחו את מג'יק וקארים כבר

כתחילתה זכה בתואר "איש השנה", על פעולותיו למען החברה. בהמשכה זכה בתואר "השחקן הטוב ביותר של הליגה" ובסופה גם לשחקן המצטיין של סיררת הגמר כפליי־אוף וכמובן...

השחקנים המחליפים שכלייקרס, הם ללא ספק המדהים. קורט ראמכים החזק. ה"רוקי" בילי תומפסון והאלמוניים יותר אדריאן בראנץ', ווס מאתיום ומייק

של עידן מיניאפולים, דרך ועד לשלטונם הנוכחי של דרך בהסטוריה של הקבוצה המפוארת והססגונית

היה שמו של לו אלסירור – קארים עבדול ג'אבאר, ובעמרת הרכז החל לשחק בחור צעיר, שהגיע אז מאוניברסיטת מישיגן ושמו מג'יק ג'ונסון. הקסם עבר מהר מהצפוי: 8 חודשים כלבד לאחר מכן, הצעיר הצמר המופלא הזה, הגדול בכל הזמנים, את הלייקרס לאליפות, כשאירועי המשחק השישי כסידרת הגמר באותה שנה, כבר רשומים כספרי ההסטוריה של הכדורסל. הלייקרס יצאה אז למשחק המכריע מול פילדלפיה, כשקארים עברול ג'אבאר לא מתייצב על הפארקט, עקב פציעה. מאמן הקבוצה היה אז פול ווסטהר ועוזרו פט ריילי. הם כיצעו את "הימור המאה", כאשר לעמדת הציר, במקום קארים, נשלח מג'יק הצעיר. התוצאה היתה מדהימה: מג'יק השיג באותו משחק 42 נקודות, קטף 16 ריכאונרים, תרם 7 אסיסטים. הוא דייק ב־14 קליעות עונשין מ־14 נסיונות. הלייקרס ניצחה במשחק הזה – וזכתה באליפות הראשונה שלה מתוך ארבע כ־8 העונות של שנות ה־80׳.

היוסטון רוקטס עם מוזט מאלון. אבל היא נזקקה זכה כ־3 אליפויות.

אך לא הצליחה במשחקים. 40 שנה ל"לייקרס שואו" – מימי ראשון הגדולים, ג'ורג' מיקאן תקופת שלטונו של צ'מברליין ג'אבאר ומג'יק ג'ונסון בציוני

- מגדולי הכדורסלנים בכל הזמנים.

מיקאן, 2.10 מטר, היה שחקן חזק שהשיג ב־10 שנותיו בליגה, ממוצע של 15 נקודות ו־10

ו־1976 לא הגיעה הקבוצה לפליי־אוף. ב־1977, בגמר המערבי. השנה כאמור, כבר איש לא יכול היה 1978 ו־1979 היא אמנם הגיעה לשלב הגבוה הזה, לעצור את רהירתה של הקבוצה הפנטאסטית, שהשיגה 80 נצחונות מתוך 100 המשחקים שערכה 1979 היתה נקורת המפנה, שממנה המריאה בעונה הרגילה ובמשחקי הפליי־אוף. כמו בכל הצגה, גם כ"לייקרס שואו", כולטים שלושת כעלי התפקירים הראשיים: קארים עבדול ג'אכאר הענק, 2.18 מטר, שבגיל 40 ולאחר 18 עונות שבהן השיג את כל השיאים האפשריים – בנקודות, חסימות, משחקים ועונות – היה גם לשחקן הטוב ביותר, במשחק האחרון מול בוסטון סלטיקס, המשחק שויכה אותו ואת קבוצתו כאליפות החמישית שלה. לירו מככב הפורוורד המהיר בעולם, ג'יימס ווראת'י כן ה־26, שהיה אחר הגורמים העיקריים לזכייה הנוכחית, והשניה שלו. הפורוורר השני הוא הכנימין שבחבורה, איי. סי. גרין בן 23, שהיה ללא ספק אחר השחקנים המשתפרים ביותר בעונה הנוכחית. הגארר השני כחמישיה הוא כיירון סקוט כן ה־26, אחר הקלעים הטובים נקבוצה, עם

האחרון, אך הראשון כחשיבותו, הוא כמוכן מג'יק ג'ונסון כן ה־28 – שמונה עונות כליגה עם 4 אליפויות ~ האחרונה שבהן היתה המתוקה מכולן, הלייקרס – ער לעונה הפנטאסטית הנוכחית. או כבר כשהשלימה שנה שקשה להאמין שמישהו יצליח

טכעת האליפות. החלק החשוב שבה – זה שהעניק לה מה שלא היה לקבוצות אחרות: מייקל תומפסון הענק, שהגיע באמצע העונה האחרונה ומילא בהצלחה את מקומו של ג'אבאר. מייקל קופר, בעל "יד הזהב" והניתור

בראשותו של בעל הקבוצה ד"ר ג'רי באם והמנכ"ל ג'רי ווסט וכמובן צוות המאמנים, שבראשו ניצב המאמן – בעבר נחשב לאלגנטי שבמאמנים והיום ללא ספק, גם אחר הטובים שכהם – פט ריילי כן ה־42, 1.94 מטר, ששיחק 9 שנים בקכוצה, זכה ב־1981 שוב חל ריפיון והלייקרס כשלה מול באליפות אחת, ואילו ב־6 השנים שבהן הוא מאמנה,

חים מובילים עכשיו בראש הטבלה. בילה את הטבלה והמשחק נסתיים כ־ תיים: 1-1. לאורחים 4 נצחונות מור 9. בייזווטר - אזורי. כחמשת שון וטרם נוצחו השנה כמשחק חוץ.

סיף לואת גם 2. לכן: ×,2.

יכולת טוכה ופרט לנצחון על האחרו־ נה, כמעט לא צברו נקודות. המסקנה:

הכיתיים נוצחו פעם אחת כששת המור 2-2. אולי גם השכת. x,2. זורים האחרונים. 2. 6. רינגווד יונייטד - וויברלי. המחזורים האחרונים, לא סיימו הבית- משולש. גם במשחק זה ניצחו הכיתיים אשתקר. ייים כתיקו באף משחק. האורחים גם

1-2. האורחים כר"כ מנצחים את הקי הם טרם סיימו העונה כתיקו כמשחק כוצות מתחתית הטכלה וכאוסטרליה חוץ. כנראה שזה יכוא השבת, אכל נו-לת הטוטו-אוטו. כין המשתתפים שי־ מעט תוצאות תיקו.2,1. שלחו לפחות 10 טורים, מוגרלת מכוי 7. סאנדרינותאם -

THE STATE OF THE

מאחר שזה כחינם, המכונית יפה וטובה וגם הסיכויים גבוהים – אסור להחמיץ: לליגת מערב אוסטרליה. האחרונה בטבלה מארחת את הראשונה. לפני בטבלה מארחת את הראשונה. לפני תורש אירחה באלגה את אתונה, שהור אשתקר נצחון ו-0 לביתיים. לפני שני

תחוית למודור 43

נית "רנו" מפוארת.

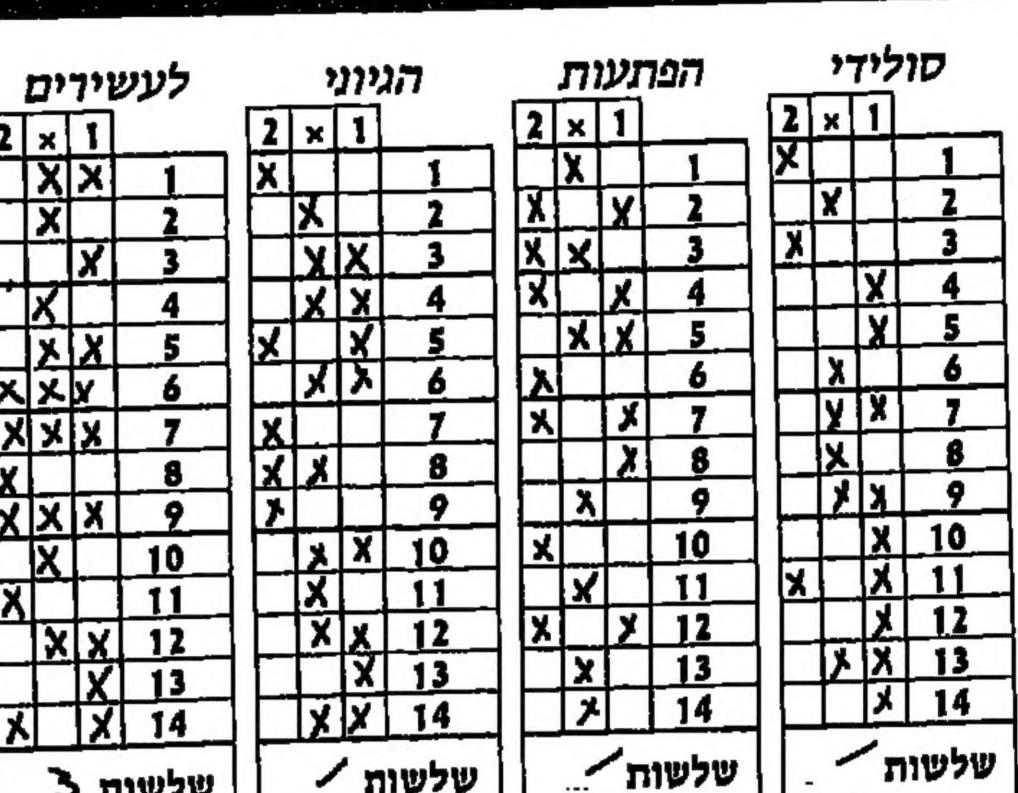
1. ביתיד ירושלים - ברונדבי (דנמרק). אחת השאלות המעניינות כשמגיעים שחקני אירופה למשחקי האינטרטוטו היא, מה יהיה צבע עורם כשיעלו למגרשו אם אדום, סימן שיפ-סירו (בילו הרבה בים), אם לבן – סכי נה, הם רציניים! משולש.

2. בניידודה - בוכום. אסור לשכוח שבני יהורה טרם מצאו עצמם במסגרת האינטרטוטו (2 הפסרים לבית"ר י-ם). למרות זאת משולש (ראה הבעיה כמשתק הראשון....)

6. דובטון - אלתחאם. עכרנו לליגה השנייה של ויקטוריה (אוסטר-ליה). שתי הקכוצות כתחתית ועם הישנים רדורים ביותר באחרונה. כנר־ אה שיתרון הביתיות יעניק נצחון

4. המלין - דנדנונג סיטי. קל לניחוש ואסור כאן להתחכם: לאורחים עריפות מכרעת והם כתנופה. לביתיים 2 תיקו ו־4 הפסרים במחזורים האחרוי נים. 2 "סולו".

5. גילונג צפון - רוסטגייט. למי שווכר את הקבוצות מאשתקר, האור-חת נקראה אז "רויאל'ריצ'מונר". כשי נה שעברה ניצחה גילונג 1-1 והאור־

THEN FILT

	X X X	XX XX 7	XX.	X X	4	3 ×	2 2	X X X	לשות פולים מלא מלא שיטה צמת)
	XXX	 	1 1-31-4-4			X	×	X	XX	*
	KY		1 1 2 1 2 1 2 2			2XX	XXX		XX	×
	以		XX	기장 나 또	74-1				XX	
	4 71x 1		Manhaman		4		X		1	+
		NA L		╎ ┈┼┈┤┝				XX		<u>X</u>
					}	十十分	V			
四四十四世世世世世世世中四					ا ليمانا					3
+++				HOIIP						-
	1	2 × 1	121×131 /	文타다	 ^ 			X	XX	

רש האחרון, כזכותם עלו למקום הרא הקשה בטופס. לאורחים, קבוצה טונה, אך לא יציבה. קאנזכרלנר שעלתה השי

נה לליגה הראשונה, היא אלופת החיי קו של דרום אוסטרליה ומשש תוצאות תיקו – ארבע בביתו. גם כאן משולש,

13. הלאס – וודביל. קרב צמרת בין 2 קבוצות הנאבקות על הבכורה. התוצאה מאשתקר, 5-0 להלאס (ו) לא תחזור. אבל יש לה עדיין עדיפות. ו,

14. ליון גרנזי – אזורי. אזורי של דרום־אוסטרליה, היא איננה קבוצה שנאבקה כשנים האחרונות כצמרת וה שיגה השכת את נצחונה השני כלכר העונה. למעשה השלישי, כי נצחון אחר בוטל מסיבות טכניות וממאונה הופחתו 2 נקורות. גם במשחק האחרון נשחק פשוט: 1.

	דרום אוסטרליה			ייכו	772	לעש		,	ייני.	דהג		л	זעו	הפר	42	_	77	לני	1
	(לאחר המחזור ה־14)	lг	<u> </u>	<u>-</u> ਹ	ำั		2	×			2	x	1			2	×	1	
	1. סאליסבורי 1-8	l	킈	Ŷ	x l	1	X			1		X		1_	2	K	\Box	_	_
	14-30 ב. הלאם .2	łł	ᅥ	슀	~	-	-	X	П	2	X		X	2	L		X	凵	
	9-20 קרואטיה 3	Ιŀ	\dashv	_	X	2			X	3	X	×		3		X			
)	4. וורכיל 4	Ιŀ	-	7	^	-3-1	\vdash	13	X	4	X	_	X	4	Γ			X	
ì	14-20 קמבלטאון .5	ΙÌ	-	<u>ئ</u>	U	4	X	1	Ź	5	۲	X	X	5	Ţ			X	200
,	6. פולניה 23–18	i i	<u>.</u>		X	5		1	र्रे	6	X	-	r	6	ıſ		X		
5	7. פרה־הילס 72-17	1 1		×			-	宀	-	7	X	_	X	7	ľ		y	X	ĺ
2	8. ליון גרנו' 18–27	ιı	X	X	X	7	X	+;	\vdash	-	r	\vdash	Ÿ	8	Ιt		X		ĺ
3	9. קאמברלנד 14–26	1 1	X	_		8	Ϋ́	1		8	—	X		9	lt	_		7	İ
7	19 - 8 - 10	ΙÌ	X	X	X	2	1	 	 	9	-	-	-	10	}		-	X	İ
5	11. טורנס 7			X.	_	10	<u> </u>	X	X	10	×	-	-		ł	X	\neg	X	١
4	12. סטגראל 7 –29	1	X			11	 	X	L	11	╽	X	-	11	П	^-		J	1
				X	X	12	_	1×	X		X	_	1	12	łΙ	_	T	X	
	ויקטוריח ליגח 2	1			X	13	L	1	X	13	I⊢	X	-	13	$\ \cdot \ $		4	숝	
	(לאמר המחזור ה־13)	1	X		X	14	L	X	X	14	_	<u> </u>		14	11	H			
9						שלשו		1	' n	שלשו	11		/ 17	שלשו	 	_		T	j
7	12-27 מורולכארק 2-12		l				Н	0			Ш	6	, .	כפולינ	Ш		Ч	1	ľ
7	12-25 קלימטון־היל 3-25			Ч	1	כפולים		0		כפוליב	11				$\ \ $		16	. '	
7	4. דנדונגיטיטי 11_17		1	4	32	111111	П'	25	6	טורים	П	G	7.	טורים			10		

i				
1		בינון 2	ויקטורית י	
		(1377)	ולאמר המחזור	
	19	19-35	ווסטרגייט	
:	17	12-27	מורולכארק	
!	17	12-25	קליפטון-היל	
	17	11-17	רנדונגיטיטי	
i	17	10-15	סאנררינהאם	
i	16	17-32	פאראהארן־סיטי	
i	15	23-22	גילונג צפון	
l	14	17-21	וויברלי	
ļ	lu	15-14	דובטון	
}	9	21-19	אלטונה סיטי	
;	9		רינגוור יונייטר	
1		31-13	אלתהאמ	•
į	7	27-14	המליו	
1	1 "			

44-10

. :			- 1	
	יטרליה	מערב אום	1	
	(12"ה ה־12)	ולאתר המחזו	1	
8,	15-30	סטירלינג	.1	
7	16-40	אתונה	.2	
3 .	15-30	ספירוור	.3	
2	11-17	קינגסווי	.4	
2	15-22	_	.5	
20	17-20	פרימנטאל	.6	
16		בייזווטר	.7	l
14		גוסנלס	.8	1
12	17-15	קוקבורן	.9	l
	35-15		-	ŀ
8	25- 9	אוסבורן־פארק	טוי	ŀ
.6	22- 8	אינגלווד	.11	l
	28-16	באלגה	.12	ŀ
				•

השבוע במשחקי חליגות האוסטרליות וחאינטרטוטו מינימום הפרס הראשוןיי

עבועהוכורותחושה

שלח 10 אורים לפחות והשתתך בהגרלה.

טוטו אוטו חוזר ככל שבוע, נוסף לניחוש הרגיל, לפרס הענק בטוטו ולפרסים עבור 13, 12, 11,

הוא כפול · הפרס הגדול בטוטו והשתתפות אוטומטית בהגרלת חטוטו-אוטו - בה תוכל לוכות

בכל שבוע תוגרל מכונית אחת בין כל חמשתתפים בטוטו, אשר ימלאו 10 טורים או יותר

בטוטו הסיכוי גדול יותר!

במכונית רנו 11 חדשהי (כולל כל המיסים וההיטלים).

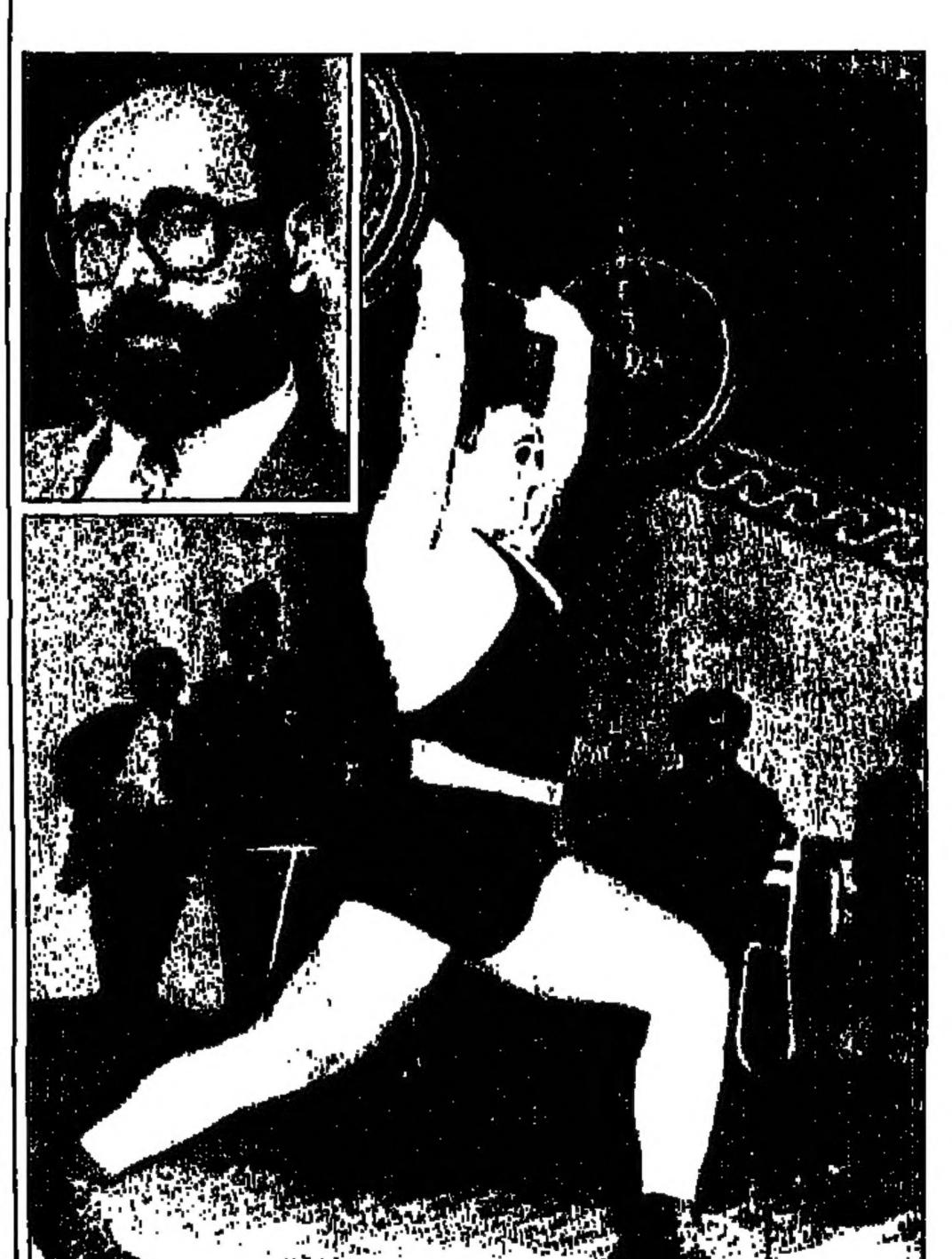
כן, עכשיו יש לך שתי תגיגות בטופס אחר:

ו־10 ניחושים נכונים, מחכה לך מכונית חדשה במתנה. אם תמלא 10 טורים או יותר, הסיכוי שלך

TIIN TITAN JUMNI

הלהיטים החדשים. שני הטניסאים המערב־גרמנים, בוריס בקר (משמאל) ושטפי גראף, הם כיום הלהיטים הגדולים ביותר של הספורט הלבן. בקר אחר שתי זכיויותיו הרצופות בווימבלדון וגראף, אחר זכייתה הסנסציונית בגמר רולאן גארוס בפאריס, כשניצחה את מארטינה הגדולה. צלם גרמני הצליח להושיבם ליד שולחן אתד, על קוקה־קולה – ברגע נדיר שבו שניהם לא היו ליד הרשת ובלי מתבטים. היתה להם הזדמנות להתליף מבטים... על מה דיברו – איש אינו יודע. בוריס בקר הביא השבוע לווימבלדון את נערתו בנדיקטין, חרף התנגדותו של מנהלו יון טיריאק. לשטפי אין בעיה כזאת. למרות שכבר מלאו לה 18, היא גזרה על עצמה חיים "כמו במנזר" ומתרתקת מחברת גברים, כדי להתמסר בינתיים רק לטניס. יתכן שבקר ניסה לשכנע אותה להשתנות בעניין הזה:

עבר אמרו שהוא "האיש החזק ביותר בעולם" --שיאן העולם במשקולות יורי וולאסוב, כיום בן 52. בקריירה הארוכה שלו רשם לזכותו 31 שיאי עולם, באולימפיאדת רומא 1960 היה אבל יחד עם זאת, נתפרסם

הקפאה ממושכת שהטילו עליו שלטונות בריה"מ. עתונים בפרנקפורט "התלבשו" עליו ושמעו ממנו כמה הערות מאד ביקורתיות על הנעשה בספורט הבין לאומי. בצילומים: ולאסוב

אוודטס, שזכתה בשבוע שעבר בפעם השישית באליפות מערב גרמניה בקרב־7, נאלצה לקרר את רגליה הלוהטות באמבטיה יול מי קרח, לאחר אחת הריצות

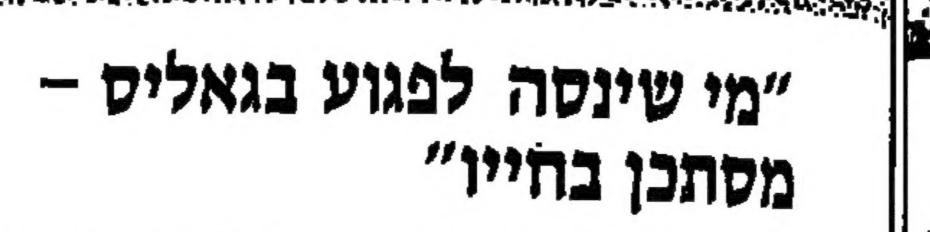
איזו אידיליה. ג'ון מקנרו לא בא השבוע לווימבלדון – אחר שכשל כל כך בפאריט והטיק מיד כי מקומו, כרגע, איננו כין הטובים ביותר. הוא חזר למשפחתו, אל רעייתו טאטום או'ניל ואל בנו קווין (11 תודש)... "הוא ילד רע. צועק, יורק, מקלל – אבל רק במגרש. בבית הוא ממש חמוד", סיפרה טאטום על בעלה. יחד עם זאת הודתה כי החיים עם הטניסאי הרגזן, התוסס – אינם קלים. "לפעמים יש לנו כמה קרבות נהדרים. אכל בסוף הוא תמיד אומר לי: 'אבל אני יודע מי את... גברת ג'ון מקנרו".

"הלשון הארוכה"

כמובן המנצח. בטוקיו, 1964, גבר עליו ליאוניד ז'בוטינסקי. כשלונו הצורב ביותר. וולאסוב הרים בסך הכל 580 ק"ג בדו־סגנון – הישגו הטוב ביותר. וולאסוב גם כסופר ילדים מצליח, חד לשון. לכן כינוהו "הלשון הארוכה". לפני כמה ימים ערך ביקור ראשון במערב אחרי תקופת

קובע את אחד משיאיו. בתמונה

איתם את ניקי גאלים, בשבוע שעבר במשחק ההצדעה ללו סילברז – ביציע ביד אליהו, חסרה לו ל"מלך אירופה" מיוון, רק אשתו, ג'ני. ה"חתיכה" היווניה – תמיד לבושה מהודרת, טיפיטופ, עם פסים בשיער – העידה על עצמה במהלך אליפות אירופה כי היא "מטורפת עליו". "אותי לא מעניין בכלל מה

מתרחש בין הסלים, חוץ מניקי שלי. אני עוקבת רק אחר מבצעיו – וכל האחרים לא מעניינים אותי. אם מישהו רק מנסה לפגוע בו, בדרכו לסל – הוא מסתכן בחייו... אני באמת מוכנה להרוג אותו", אמרה ג'ני.

ארומה" המיוחדת שמוגדר שמוגדר שמוגדר

הנ.ב.א., לא זה של הקולג'ים,

אלא דווקא הבסיסי ביותר, של

בשפע, בסרט הקולנוע "ימים של תהילה" המוקרן בימים אלו

בתי הספר התיכוניים – מצויה

שמו המקורי הוא "הוזיירס" (Hoosiers), כמו הכינוי שדבק בני מדינת אינדיאנה – הגאה

לכנות עצמה, בצדק, "בירת הכדורסל". הטרט מספר על

אינדיאנה של תחילת שנות

ה־50, כאשר נבחרת של בי"ס תיכון בעיירה, זערורית בשם היקורי, חוללה את הסנסציה הגדולה ותודות למאמנה בעל

האופי המיוחד, זכתה באליפות.

הסיפור מבוסס על מקרה

שאירע ב־1954, כאשר תיכון

מילאן באינדיאנה – עשה זאת.

כ"כדורטל אמריקני" – לא

April 1980 Mary Cont.

And the second of the

"נבחרת יוון היא ניקי גאליס", הדגישה. היה לה מקום קבוע

ביציע הכבוד ב"היכל השלום

ישבה תמיד רעייתו של המאמן פוליטיס. בכל פעם שניקי ניגש לקלוע קליעות עונשין, היא

והידידות" בפיראוס. לידה

היפנתה את הראש, מחשש שיחטיא... כשקלע – היו

שומעים את אנחת הרווחה

שיצאה מפיה. היוונים החביאו את נבחרתם

מאחורי הכנת הסרט יש כמה

סיפורים מרתקים: הוא צולם בעיירה ניו־ריצ'מונד ולצורך

התאמתה לנוף של שנות ה'50,

פשטו מפיקי הסרט, עם צבא גדול של עוזרים ומתנדבים,

שהסירו את אנטנות הטלויזיה

מכל הבתים בעיירה. התסריטן

והבמאי־מפיק הם בני אינדיאנה

וזכרו את פרשת בית־ספר מילאן

– כדי לחבור יחד ולעשות מזה

אינדיאנה השתתפו בצילומים,

הרוב ביניהם לא היה בעל נסיון

משחקי. הם אומנו, בעיקר כדי

להפגין יכולת בכדורסל – וכמה

מהם עושים זאת בסרט בצורה

אינדיאנה, תודות לבניה לארי

את הסרט הזה. 600 בני

נפלאה, מרשימה מאד

ומצדיקים את המוניטין

שמתלווה כיום למדינת

בירד והמאמן בובי נייט.

במלון סודי. הכדורסלנים לא

המקובלות: ● כאשר אורח היה מתדפק על דלת בית באינדיאנה של המאה הקודמת, היה שומע את הקריאה (עגה) של המארח: ומכאן זה גשמע Who's yereז

• בקטטות בין ספני הנהרות במדינת אינדיאנה הם נהגו "להשתיק" את יריביהם.

סכנה לאולימפיאדה

אשי התנועה האולימפית הבין־לאומית עוקבים שתיערך בבירת דרום קוריאה בשנה הבאה.

חוסר שביעות רצון בתנועה האולימפית מההתרחשויות

"דיילי אכספרס" מוסר כי יש

המהומות וההפגנות האחרונות נערכן מול מצלמות הטלויזיה. אלפים התגוששו ברחובות סיאול עם המשטרה. דובר הוועד האולימפי מסר בלוזאן: "אנו עוקבים בדאגה ומקרוב אתר ההתפתחויות. הן מעוררות חשש, אך כרגע אין לנו תוכניות להעתיק את המשחקים

ן באנגלית קראו לכך: Hushing.

שיבוש הביא ל"הוזיירס".

כך כונו יערנים וחקלאים

באינדיאנה, עוד במאה

מי שהצליח בכך כונה Hushers.

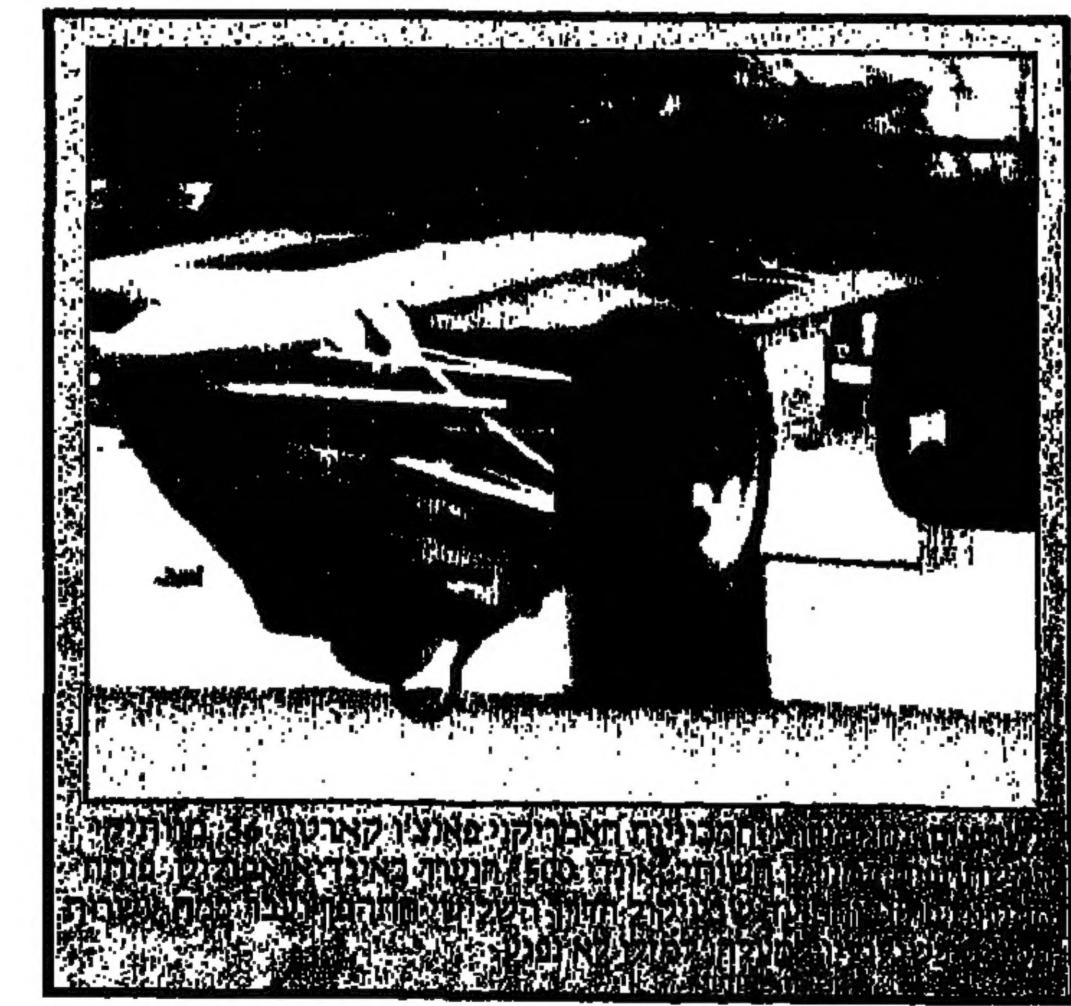
● קבלן בניין בשם הוזייר כרה

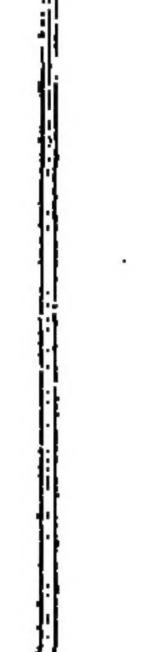
את תעלת פורטלנד אבל העדיף

עובדיו כונו איפוא אנשי הוזייר,

• הסטוריון מקומי טוען כי

להעסיק פועלים מאינדיאנה.

סורן לארני. "חבל שסיימתי את הקשרים גריויירה לא ברוח טובה".

הוא סירב לגלות כמה עלתה ל

הפרת החוזה עם מונאקו. "כל מה שא

יודע זה שעכשיו אני חופשי, שתתמו

שעשיתי היה הצעד הנכון, הכן והנני

הבא – והם אמרו לי כועם להסתלק. דוד אותה בכסף. כל חברי הנכחרת נסיכות מונאקו היא גן עדן לכעלי במונאקו נפגעו מהעובדה שכבר חתמ־ הלאומית, הפזורים במועדוני צמרת תי על החוזה עם ההולנדים. הייתי ברחכי תכל, חשים משהו מיוחר לאמא

אני מקיא כבר את כל ההתרפסות הוי היתה כליכך דראמטית וסיימתי את שקמה סביבי. לעזאזל שכר המיל- היתה כליכך דראמטית וסיימתי את את, שקמה סביבי. לעזאזל שכר המיל- הקשרים עמה לא ברוח טובה. התקשרי גל לכדורגל צמרת. זו חווייה קשה, אך הולכים ונעשים צעירים יותר. במונד גל אמיתית – והיא חשונה לי מכנור הרא – יבח איבו לי בינים לבספלה בינים בינים לבספלה בינים בינים לבספלה בינים לבספלה בינים לבספלה בינים בינים לבספלה בינים לבספלה בינים בינים לבספלה בינים לבספלה בינים בינים לבספלה בינים לבספלה בינים בינים בינים בינים לבספלה בינים בינים בינים בינים בינים בינים בינים בינים בינים בינים בינים הינים בינים ב כה של שלטונות מס ההכנסה בסקאנ-דינאוויה. ראה ערך ביורן בורג. ראה קוכל", אמר לארבי והרגיש כי לפרידה "בשתי" ערך בורים בקר...
ערך בורים בקר...
ממונאקו היתה השלכה על תפקירו המקצועית שלי, הוסיף, למדתי שיש אני בכושר ומלא אמ בנבחרת הדנית. "לשחק עם החבר'ה להשקיע מעל ומעבר כדי להישאר שעשיתי היה הצעד ה אבל לארבי מאושר ורגוע מצעדו שלנו זה משהו אחר לגמרי. אתה מתר־ בצמרת. התחרות קשה – ואנחנו לא ביותר, מכחינתי".

תעודה על הכללת שמו ב"ספר השיאים של גינס", נמסרה ללארבי (באמצע) מנציגי מערכת הספר, אחר מבצע יחיד. במינו שערך ב־1985. הוא הופיע מחצית אחת במשחק נבחרת דנמרק, בקדם גביע העולם בדאבלין, נגד אירלנד, אחר־כך הוטס במטוס פרטי לבוכום, למשחק קבוצתו דאז, ביירן מינכן בגביע הגרמני...

אסתר אדלשטן

הכדורגלן הדני המצויין סורן לארכי חולל כימים אלו סערה גדולה, כאשר העז להפך את חוזהו עם מונאקו הצרפתית והשמיע כמה הערות ציניות ביותר על משבון מעלימי המס, שמוצ-אים להם מיקלט מפני שלטונות מס לארבי אמר כי חרף הביקורת שצערו עלול לעורר, הוא שלם עם עצמו ואף

בראיון לעתונים הדניים אמר לארי בי: "ש"יקפצו לי", כל מעלימי המס הל-

משכורות עתק, שנמלטים מידם הארו־

מונאקו. "אני אוהב לשחק כדורגל ויש לי אמכיציות רכות, שמעולם לא כאו לידי ביטוי במונאקו" – אמר לארבי לכתבים הדניים. "לא שיחקתי שם כשמחה, ולכדורגלן כמעמדי, אין אפשרות לעשות קריירה במקום הקטן הזה. מונאקו הרנה לי את האמכיציות, הורידה לי כליל את המוראל. נדהמתי לגלות שרק אלפיים בממוצע באים לאיצטריון ואלו אינם מסוגלים לעודר ולהפיח רוח חיים במשחק, שלא לדכר על כך שאינם מסוגלים להכנים שחקן

כבר אתרי חורשים מעטים במונא-קו, ירעתי שעשיתי טעות גרולה, מו-נאקו הננטית, פשוט היתה קטנה עלי. אגי טיפוס שחש כרג כמים רק באווי־ רת כדורגל אמיתי, כחברת שחקני צמי רת ובמשחקי צמרת, כאיצטריונים מל-אים, עם רבכות מעריצים צוהלים – כפי שהורגלתי בכאיירן מינכן, למשל" אמר סורן לארבי שהדגיש כי גם רעייתו ההולנדית לא התאקלמה כמו-נאקו ושניהם התגעגעו למשפחה ולי-

לוא מוכן המלה – אך לא כשבילי", סיפר לארבי, "שקנה את עצמר" מהחר זה שלו עם מונאקו – ותתם עתה על חוזה לשלוש שוים זה מיני חוזה לשלוש שנים עם פ.ס.וו. איינדהוי בן התולנדית.

\$2.500年15年15月15日,在1914年15日16日16日本日本大学的企业工作的企业工作工作,但1914年15日,1914年15日,1914年15日,1914年15日,1914年15日,1914年15日,1914年1